

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » 6 luni » 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Măa publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Carboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, De-o fire și de-o lință. — *C. Gregorian*, Cultura pomilor roșitori. — *I. V. Raiculescu*, Concluziuni la explicațiunile 1'turgice. — Grindină ca pepeni. — *C. Banu*, 10 Maiu. — Mălura. — *Un asistent*, De la școala normală a Societății. — *N. I. Gădeiu*, Cum am puté răspândi cultura albinelor? — *Zamfir C. Arbure*, Porcul. — *D. Nicolescu*, Lucrări practice în școala rurală. — *Const. C. Pop-Tașcă*, Legea învățămîntului profesional. — *N. D. Geamănu*, Cutia miraculoasă. — *N. Nicolae*, De la Congresul Corpului didactic. — Statutele soc. cooperative „Isvorul”, com. Smuși, jud. Covurlui. — *Irimia Popescu*, Bolele copitel calului. — *Dr. I. S.*, Ciurma. — *Geț*, Tricolorul românesc. — Cultura bumbacului. — *V. S. Moga*, Cronica agricolă și economică. — Cronica Săptămăni. — Conferințe populare. — De la sată. — Mulțumiri.

Ilustrațiuni: De pe valea Lotrului. — Schitul Ialomița. — Casa lui Tudor Vladimirescu. — Vederea fabricii de hărtie de la Letea. — Sala leșiitorilor de la fabrica Letea. — Valea Dămboviciora.

Pentru Domnii Abonați

La 30 Septembrie a. e. se împlinesce al 4-lea an de existență al revistei. Domnii abonați cari nu și-au achitat încă abonamentul, sunt rugați a o face cât mai neîntârziat. Baniș se pot trimite, fie prin mandat poștal care nu costă decăt 15 bani, fie prin casele de credit anunțate tot pe acastă pagină în No. 38 și 39.

Luându-se vacanță, am dat aceste douē numere unite, asemenea No. 43 și 44 vor apare tot unite și se vor expedia la 29 Iulie.

Se aduce la cunoșcință, că în șcôla normală a Societății pentru învățatura poporului român din Bucuresci sunt 40 de locuri vacante de bursier și solvenți pe anul școlar 1901 -- 902.

Condițiunile de admisibilitate sunt aceleași ca și pentru șcôlele statului și anume se va presenta:

1) Extractul de nascere din care să se constate că aspirantul are virsta între 14 și 17 ani împliniți; 2) actul de vaccină saū dovadă că a zăcut de vēr-sat; 3) certificat de absolvirea unei șcôle primare urbane saū rurale și 4) certificat de bună purtare liberat de direcțiunea șcôlei unde a făcut cursul primar.

Cererile de înscriere la concurs ale aspiraștilor se vor adresa între 19 și 31 August la direcțiunea șcôlei din str. Sf. Ecaterina.

Se vor admite a concură pentru olasa 3-a normală, seminariștii cu 3 clase de la Seminariile inferiôre; iar pentru clasa 4-a absolvenții a 4 clase gimnasiale saū liceale; condițiunile pentru admitere se vor publica la timp, de Minister, prin «Monitorul oficial» și «Buletinul Ministerului Instrucțiunei publice.»

MICA PUBLICITATE

Luminări de cēră curată de albine se pot găsi la subsemnatul; doritorii să bine-voescă a cere informașuni.

Rog pe frașii preoți din comunele rurale și d-nii învășatori, cari ar avē cēră de vinșare saū ar sci prin alte localități, să-mi scrie; indemnându-i tot de odată să se ocupe de cultura albinelor. încredinșându-i că munca le va fi asigurată și rēsplătită.

Mulțumindu-le anticipat pentru buna voință, îi salută cu stimă.

Preotul I. Apostoleanu.
Văleni-de-Munte-Prahova

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Bise-rica Cotroceni, Bucuresci. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament Arbushți, Plante urcătôre, Brași, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafir. etc

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2.500.000 deplin vērșat
Soba de porșelan albe și colorate

Representanța generală pentru totă țara

ZWAIPBL & Co. { Bucur. Calen Moșilor No. 81.
Iași, str. Mitropoliei No. 2.
Galați, str. Egalității No. 48.

De-o fire și de-o ființă (1).

n lucru așa de nimic e portul părului și al barbei, și ce lucru mare pentru telurite némuri. Ungurul nu pune preț pe barbă, dar mustățile nu și le-ar dà pentru o lume. Cu cât le are mai lungi, de le 'nódă pe după cap, cu atâta e Ungurul mai fercheș. Alte némuri n'au asta. Dinpotrivă Turcul nu se uită la mustăți, iar de părul capului nici nu-i pasă, de aceea și-l rade, însă barba e lucru sfânt. Turcul jură pe barbă, și nu și pôte arătã alt-fel mahnire mare decât tundându-și barba. Rusului nu-i pasă nici de păr, nici de barbă, nici de mustăți: le lasă să-i crească cum vrea, și nici pieptene, nici briciu, nici fôrfece nu pune pe ele. Bulgarii nu pörtã barbă, Ovreii o pörtã ca și Turcii. Perciuni au numai ei. Românii pörtã plete, ca și Rușii; Un Némț ori un Francez cu plete ar fi de râsul lumii.

Câte obiceiuri de acestea nu deosibesc némurile! Câtã deosibire între felul cum jócã Rușii, Sirbii, Bulgarii și noi Românii de-o parte, și Francezii, Germanii, Englejii de altã parte. Celor dintâiu le place să batã pãmîntul, tropotind, cu mișcãri repedi și violente; celor din urmã să se învãrtescã împrejurul lor în vals și ștaer de-al lor, mai liniștit. Cei dintâi jócã horã, ori cu femei ori numai bărbații singuri; cei din urmã jócã tot perechi rãslețe, și li-e cu neputință să jóce numai bărbații singuri. Ovreii la ale lor, jócã și mai posnaș: bărbații singuri, și femeile singure.

Apoi felul cum se îmbracã! Ce-ar fi un Némț cu opinci și cu cămașa oltenescã, ori un Oltean cu caftan ovreesc în spate și cu perciuni!

Acum, căutați și d-vóstrã însușiri și obiceiuri de-ale némului nostru și alăturați-le cu ale altor némuri, ca să vedeți întru cât ni se potrivește firea cu a unui neam ori cu a altuia? Intru tóte cu a nici unuia. Dacă ne potrivim cu unii la joc, nu ne potrivim la portul hainelor, ori al părului și-al barbei; nu ne potrivim la obiceiurile apucate

(1) Veđi No. 38 și 40.

din bătrâni, nu ne potrivim la suflet și la minte, nu ne potrivim la fire.

Multe însușiri și obiceiuri sunt moștenite de la părinți: întru acelea ne vom potrivi cu frații noștri, cu némurile de-un sânge. Altele sunt învățate sau «apucate» cu vremea: întru acestea ne vom potrivi mai mult ori mai puțin cu vecinii noștri, și fiind-că noi din nenorocire, am avut vecini tot némuri de alt sânge, ele vor fi cam la fel cu ale acestor popóre. Atâta numai. Decî noi Românii nu suntem de-o ființă cu nici unul dintre popórele vecine, iar firea numai întru atâta ni se asemănă, întru cât prin scurgerea vremilor am apucat câte ceva de la ei, cum au apucat fără îndoială și ei de la noi (1).

G. Coșbuc.

CULTURA POMILOR RODITORI (2).

Plantarea pe locul definitiv.

Somișorii îngrijiți în pepinieră, când au devenit mai puternici se trec în grădină sau pe locul de producere. Aici avem de observat următoarele lucrări: smulgerea pomilor din pepinieră, săparea gropilor, timpul de plantat, pregătirea și alegerea plantelor celor mai bine formate, apoi plantarea în gropile preparate.

Timpul cel mai priincios pentru plantare este toamna mai de timpuriu, înainte de sosirea ploilor abundente ori înghețurilor, pe terenurile seci și ușore, iar primăvara pe terenurile umede și reci. Mai nainte de a începe plantațiunea, se determină punctele unde trebuie să facem gropile, și prin urmare distanțele între fie-care plantă, după modul lor de desvoltare. Așa vișinii, prunii și cireșii cer o depărtare de până la șese metri în toate părțile, peri și meri ceva mai mare, iar pentru nucă va

(1) În N-rul viitor sub alt titlu voi vorbi de religia noastră, ca să vedeți întru cât ne-a făcut ea «de-o lege» cu vecinii noștri.

(2) Veđi No. 34, 35, 36, 37 și 39.

trece peste 12 metri, fiind-că coróna lor se desvoltă foarte mult. Punctele fiind indicate, procedăm la formarea gropilor. Dacă plantăm tómnă, gropile trebuiesc făcute cu cel puțin 2—3 luni înainte, iar de plantăm primăvara facem gropile încă de tómnă. Lucrarea o executăm mai bine cu casmaua și să avem grije de a nu împreună pămîntul scos de la fundul gropilor, cu cel de la suprafața lor. Cu cât pămîntul unde facem gropile va fi de calitate mai inferióră, cu atât gropile trebuiesc făcute mai largi și mai adânci, de obicei se face fie-care de 1 metru adâncime și 1 m. și 50 pînă la 2 metri lărgime. Iar de va fi pămîntul umed sau stâncos, se fac largi și puțin adânci, însă în acest cas, fiind-că plantăm mai superficial, să avem grije de a grămădi pămînt mai mult d'asupra rădăcinilor. În gropile făcute punem câte un tutor (par) de care se vor fixa plantele, în scop d'a le da o pozițiune cât mai verticală și de a nu se încovoia sub influența vînturilor. Acești tutori trebuiesc pîrliți pe tótă partea ce se înfige în pămînt, ca să fie mai durabilă, să nu putredescă ușor. Avînd gropile pregătite, cu 10—15 zile mai nainte de plantațiune, le umplem pe jumătate cu pămînt bun de la suprafață, amestecat cu gunoiu putred. Apoi, când se apropie timpul de a planta, smulgem din pepinieră plantele cele mai sănătóse și mai bine formate, dar nu prea din vreme, căci se usucă rădăcinile, fiind prea mult expuse aerului.

Plantele trebuiesc scóse cu atențiune ca să nu le rupem rădăcinele, căci cu cât firisóarele lipite de rădăcină sunt mai numeróse, cu atât vom fi mai siguri de reușită: prinderea lor se va face mai cu ușurință.

După smulgere, retezăm vîrful rădăcinilor prea lungi, înlăturăm pe cele sdrelite orî diforme și odată cu acésta, tunden și vîrful ramurilor, fiind-că există o legătură foarte intimă între aceste organe extreme ale plantei. În urmă înmuierăm bine rădăcinile într'un fel de mocirlă (ciorbă), compusă din apă, gunoiu și pămînt, după aceea le așezăm în gropi pe lângă tutori

și le îngropăm tot la adâncimea din pepinieră, băgând de seamă că rădăcinile să fie resfirate liber în toate direcțiunile și să punem pe cele mai gróse spre nord, spre a le moderă vegetațiunea, iar pe cele mai subțiri spre sud, spre a le activă.

Lucrarea se face de doi ómenii: unul ține planta în direcțiune verticală pe lângă tutor, iar cel al doilea așeză rădăcinile și le acoperă. Peste rădăcinii punem pămînt mărunt de la suprafață amestecat cu gunoiu, călcăm binișor cu piciorul spre a nu lăsa nici un gol între ele, în urmă udăm dacă timpul va fi uscat. Când rădăcinile sunt perfect acoperite și pămîntul puțin călcat, umplem golul cu pămînt vergin, scos din fundul grópei. In cas de plantăm primăvara, punem în jurul plantei pae orii gunoiu prós-păt, păios, spre a păstră umeđela necesară, ba chiar udăm de mai multe ori în timpul verei.

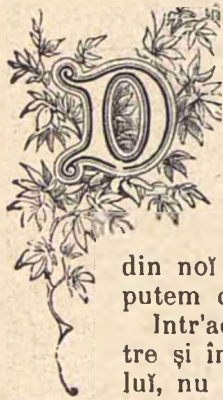
(Va urma).

C. Gregorian.

De pe valea Lotrului.

Conclușiuni la explicațiunile liturgice.

acă dăm o atențiune cât de mică asupra celor ce s'au descris cu privire la obiectele sfinte din biserică și dacă căutăm să introducem în sufletul nostru convingerea despre însemnătatea și închipuirile faptelor din viața Mântuitorului nostru Iisus Christos, desceptate în mintea noastră prin asemenea lucruri sfinte, fie-care

din noi este în stare să cunoscă folosul sufletesc, ce putem căpăta când ne găsim în biserică.

Intr'adevăr, ce deosebire ar fi într'o casă de-ale noastre și într'o biserică, dacă noi, intrând în casa Domnului, nu ne putem da seama de aceea-ce ne înconjoară?

Ce importanță ar presintă pentru noi mulțimea lucrurilor sfinte, așezate cu atâtă înțelepciune în orî-ce biserică, dacă noi n'am pricepe rostul lor și n'am înțelege intențiunea pentru care s'au făcut așa, cum le-am descris, și nu alt tel. Negreșit că în asemenea cas interiorul bisericii n'ar mai servi ca o carte deschisă pentru cel învățat și neînvățat, pentru cel sciutor și nesciutor, ci totul s'ar reduce la observațiunea unor lucruri, cari ne atrag atențiunea numai prin forma lor, iar nu și prin însemnătatea sfintă ce au.

Și dacă am avé o putere să pătrundem în sufletul tutulor creștinilor de astăzi, ore am găsi mulți, cari să fi avut dorința vre-o dată să caute a află însemnătatea obiectelor sfinte din biserică?

Răspund, că mulți, ca să nu dic cel mai mulți, sînt într'o necunoscință totală față de însemnătatea acelor obiecte și nici n'au cât de puțină rîvnă sufletescă de a căuta să-și dea seama de rostul lor. Că așa este, să observăm ce facem noi creștinii români, când vre-o împrejurare ne aduce la biserică!

Venim în casa Domnului, în locul sfințeniei, nu pentru îmbogățirea sufletului cu învățătură mântuitoare și folositoare, nu pentru a ne ridica mintea la Dumnezeu, nu pentru a ne deschide inima către tot ce este cinstit, sfînt și creștinesc, nu pentru a ne îndreptă voința spre săvîrșirea faptelor creștinesci, în sine nu pentru a dovedi că suntem creștin adevărați, ci ca să dicem că am fost la biserică și nimic mai mult.

În fața *Celui a-tot-puternic* stăm nepăsători, lipsiți de cuviință, fără nici un respect și de multe ori chiar revoltător. Facem din locul sfințeniei, un loc de rînd, unde ne adunăm ca să vorbim, ca să ridem pe înfundate, ca să ne expunem hainele după cea din urmă modă, în sine, ca să probăm că suntem creștinii numai după nume. Rugăciunile preotului ne sunt indiferente; obiectele sfinte de nici un folos, iar mai pre sus de toate, de multe ori, le punem în rîndul obiectelor ordinare, înjurându-le și pronunțînd cuvinte necuviințioase la adresa lor.

F. D. 10

Schitul Ialomița.

Iată unde ne duce necunoștința însemnătății lucrurilor sfinte! Nu tot așa s'a întâmplat cu strămoșii noștri. Respectul și devotamentul lor către biserică și obiectele ce o împodobesc ne este destul de cunoscut din aceea ce ne-a rămas de la ei.

Monumentele religioase, cari împestrițază frumoasa noastră țară de la un capăt la altul, obiectele sfinte cari formază cea mai prețioasă bogăție a muzeului nostru național din București, sunt cea mai convingătoare probă că străbunii noștri și-au dat bine seama de însemnătatea ce reprezintă pentru noi atât biserica în total cât și fie-care obiect din ea. Atunci sentimentul religios era la înălțimea sa creștină, atunci Românul scia cum să cinstescă pe Dumnezeu.

Prin urmare avem chiar datoria creștină de a cunoaște importanța lucrurilor sfinte din biserică; căci, numai așa vom pricepe scopul pentru care s'a introdus și numai așa le vom da respectul cerut de înalta lor sfințenie.

Să avem dorința sufletescă de a afla istoricul și însemnătatea unor asemenea lucruri sfinte, căci numai atunci suntem transportați către Dumnezeu și numai atunci ele ne inspiră respect, când vedându-le și amintindu-ni-le chiar, scim să ne dăm seama de existența lor.

Să respectăm obiectele sfinte prin cinstirea lor, prin împodobirea lor, prin vorbe pline de înțelepciune la adresa lor și chiar prin expunerea vieței pentru ele în cas de nevoie.

Și dacă timpurile de astăzi nu ne cer ca să murim pentru biserică și credința străbună și dacă nu suntem în stare să mărim dispozițiunea sufletescă către religie, sfințenie, cinste și adevăr, să păstrăm cel puțin moștenirea lăsată de strămoșii noștri, adecă credința lor și faptele lor creștinesci, căci numai așa vom contribui și noi la întărirea scumpei noastre țări.

I. V. Raiculescu

Licențiat în teologie.

Grindină ca pepeni. D-1 Sp. Watzoff, directorul stațiunii centrale meteorologice a Bulgariei, a comunicat revistei «Ciel et Terre» următoarea notă interesantă:

Resfoind numerile unui vechiu țiar bulgar, ce apărea în 1859 la Constantinopole sub titlul «Bulgaria», am găsit în numărul său 13, o corespondență din orașul Yambol (12°29' N, 26°31' E de la Gr., alt. 135 m), în care se citește că la 10 (22) Iunie 1859 «grindina a cădută în partea nord-estică a orașului și a bătătorit câmpiile de la patru sate ca și când ar fi fost nisce drumuri. Cele mai mici dintre bucățile de grindină aveau mărimea unei nucii și cele mai mari ca nisce pepeni de cei mari. Se pare chiar că ar fi fost încă și mai mari căci după patru zile foarte calde s'a găsit între arbuștii din satul Atly niște grindină care încă nu se topise și care avea mărimea unui pepene mijlociu.»

Ț E C E M A I Ț

CUVȚNTARE

rostită la serbarea școlară din 10 Maiu 1901.

Țiua de 10 Maiu 1866, cānd în sȚnul Adunării naționale Domnul Carol își legă prin jurămint sȚrta Sa de sȚrta Romāniei, însemnă pasul hotărātor în spre triumful definitiv al impulsunii ce timp de atātea vȚcuri susținuse naționalitatea nȚstră. Căci, să nu uităm o singură clipă, că înfăptuirea unuia din marile idealuri ale nȚmului — unirea țȚrilor surori, — nu intră în lumea realitășilor indestructibile decăt în acēstă mărēșă și care erā încununarea unor sforșări și a unor jertfe seculare. Tot ceea-ce am cāștigat înainte de dobȚndirea Principelui strein nu a fost decăt încercare și Pregătire. Timpul de astădi ne-o dovedesce și cu atāt mai mult, după ce marele fapt și-a dat îmbelșugatele-și rȚde, trebuie să admirām înșelepciunea departe-vȚdētoare a generațiunii apuse, care prin actul Divanului Ad-Hoc declara trebuința unui Principe strein de «imperioasă» și «absolută».

Inima poporului nu se înșală nici odată și poporul romānesc simșți în acest moment decisiv al mersului sȚu istoric, tȚtă însemnătatea, tȚtă mărēșia actului ce se îndeplineș. Piepturile a cinci milioane de Romāni vibrēșă de acelaș strigăt de bucurie, vestitor de desăvșrșita redeșteptare a unui neam întreg.

Și Principele Carol pricepȚ adānc marele simștimȚnt ce mișcase sufletul poporului nostru. «La chiamarea vȚstră, — grāi DȚnsul acestui popor, — Mi-am lāsat patria și familia; și am urmat ast-fel căci cunosc istoria vȚstră, aspirașiunile vȚstre, suferinșele vȚstre. Am venit pentru-că vocea unei nașioni imi este sacră; și cānd acea nașione are un trecut glorios, cum este al vostru, un trecut care i-a dat puterea a luptă, precum aș luptat voi, spre a vȚ face un viitor demn de dȚnsul, vocea acelei nașioni este pentru mine vocea lui Dumnezeu.»

Cu adevērat vocea lui Dumnezeu a glāsuit atunci prin

(1) Veșți No. 40.)

vocea poporului românesc: priviți urmările faptei și mărturisii adevărul.

«Am venit să creez un viitor,» — ne mai spunea «Bine-Venitul» — și întru realizarea acestei promisiuni El ne aducea «o inimă leală, cugetări drepte, o voință tare de a face binele, un devotament fără margini către noua Sa Patrie și acel neînvins respect către lege, pe care-l culesese în exemplul alor săi.»

Mărêța făgăduință de acum trei-zeci și cinci de ani e scumpa realitate de astăzi; viitorul promis e prezentul de care ne bucurăm, prezentul dobândit prin gândirea și prin munca de fie-ce ți, de fie-ce oră, prin închinarea unei vieți întregi neperitôrei opere de regenerare și de mărire a poporului român.

Venit, printr'o minunată potrivire, la gurile Dunărei din țara de unde mărêțul fluviu își trage primele-î unde, Principele Carol concentrează în sufletul Său, ca într'un focar intens, toate aspirațiunile și toate idealurile neamului nostru.

Cu adevărat devenit Român, de cum primi Coróna țerii, El și simți în adâncimile sufletului Său acea mare impulsivitate ce lucră în sufletul întregului neam. «Pentru moment, — vesteă, la 7 Aprilie 1866, Principele Carol pe Regele Wilhelm I al Prusiei, — voiți recunósce suzeranitatea turcescă, însă cu rezerva tacită, de a mă liberă de dînsa cu armele în mână și de a cuceri pe câmpul de răsboi independența întregă a țerii, care m'a ales Domn al ei.»

Sufletele străvechilor noștri voievođi, ale glorioșilor Basarabi și Mușatinii, trebuie să fi tresăltat în eternele lor locașuri la vederea Ilustrului Principe, care de la isvórele Dunării, veneă să creeze la gurile ei o Românie liberă și neatîrnată.

Dece Maiu 1877, ziua când legăturile seculare cu Pórta fură pentru tot-deauna sfărmate, dovedii lumii întregi că pentru nămurii ca și pentru ómeni nici o jertfă și nici o sforțare nu se perde în zadar. Clipa răsplatei sosese, mai curînd orii mai târziu, și clipa acésta lui Carol I o datorim.

Neșovăitor în marea Sa încredere în puterea de viață a poporului nostru, adânc pătruns de ineluctabila necesitate istorică ce ne mână către o viață independentă, avînd gravată în suflet credința neclintită în viitorul nămului românesc, Domnul Carol nu se sfii să intre, cu pas netemător, pe calea ce Dumneđeu ne deschideă înainte. O muncă neîntre-

ruptă și prevădătoare de un-spre-zece ani pregătise calea acésta, la capătul căreia Româniî aveau să culégă Independența și laurii slavei nepieritoare.

Sigur de ródele acesteî uriașe munci de reconstituire și de întărire națională, Principele Carol ceru de la forța armelor realizarea secularului nostru vis; El revendică dreptul nostru la o viață de sine stătore; pretinse și pentru Români un loc cinstitor în rîndurile celor-lalte națiuni:

- Loc celui ce se simte de viață'mpărătescă!
- Loc celui cu menire în glorie să crească!
- Loc sufletului tare! loc brațului viteaz!
- Cine-aū domnit pe-o lume, fie'n mormînt nu móre
- Un sóre ce declină, din nou renasce sóre.
- In somn adînc de mórte e sufletul mai treaz! (1).

«Nu mă tem de nimica,—declară Principele Carol în acest moment solemn,—nu mă tem de nimica, căci sunt convins, că Româniî nu aū uitat nici vitejia, nici prudenta străbunilor lor, cu ajutorul căroră țera a trecut peste atâtea dificultăți.» Și Domnul nu fū înșelat în convingerile și în așteptările sale; sub voinicésca și înțelepta Lui conducere, Româniî se dovediră vrednicî de încrederea pusă într'inșiî și vrednicî de strămoșiî lor. Grivița, Rahova, Smârdan și Plevna aduseră lumii aminte că «Românașiî» Domnului Carol sunt demniî strănepoți ai eroilor de la Rovine, de la Podul Inalt și de la Călugăreni!

Dovada eră făcută; némul românesc apărea acum în istorie, după atâta vreme de aromire, nu numaica un element ireductibil la gurile Dunăriî dar ca forță vie și intensă, capabilă să-și exercite influența ei în rostul marilor națiuni europene. Domnul Carol arătase lumii, că poporul peste care domnea, e un factor de care de-acum înainte va trebui să se țină sémă; că țera pe care o cărmuiă încetase de-a fi o simplă ispită pentru poftetele vecinilor, a cărei mântuintă să stea dóră în ciocnirea intereselor identice. Acesta eră înaltul înțeles și acésta eră imensa însemnătate a marelui pas făcut de Principele Carol!

Dacă în afară răsboiul însemnă intrarea activă a Ro-âniei în mișcarea europeană, în lăuntru el însemnă doué alte mari lucruri: însemnă pentru neamul nostru recăpătarea de-

(1) *Alecsandri*, 10 Maiu 1881.

plină a conștiinței puterii sale și deci asigurarea mersului nostru înainte și mai însemnă desăvârșita contopire a sôrtei poporului român cu sôrta Domnului Său. In câmpiile Bulgariei, sub grindina focului ucigător, Domnul Carol își împletî pentru tot-deauna viața sa cu viața poporului român: acesta eră marea împămîntenire pe care o sperase, pe care o pregătise, pe care o dobândise în sfirșit. Ast-fel Plevna nu deveni numai, — după augusta caracterizare a Regelui Carol, — o lucitoare rază de lumină, care a încălđit simțimîntul patriotic, a reinviat virtuțile răsboinice, a întărit și înălțat pe poporul român, dar deveni și inelul ideal de neclintită legătură între națiunea română și gloriosul ei Conducător.

Điua de 10 Maiu 1881 aduse acestei legături strălucirea Corónei Regale, — o tréptă mai mult în mersul ascendent al țerii, sub fericita domnie a lui Carol I. Proclamarea Regatului, după augusta mărturisire a Maiestăței Sale, începea o fóie nouă în cartea în care stă scrisă viața poporului român și încheia o perioadă plină de lupte și de greutăți, dar și bogată în bărbătesci silințe, în eroice fapte.»

(Va urma).

Casa lui Tudor Vladimirescu.

MĂLURA

Mijloce pentru combaterea ei.

entru combaterea mălurei, una din cele mai primejdioase bôle pentru câmpurile cu grâne din Europa, sciința recomandă, în urma multor experiențe, tratarea seminței de grâu cu o soluțiune de sulfat de cupru (piatră vînată).

Ori-cari alte mijloce, ce se recomandă agriculturilor noastre cu mare reclamă, ca diferitele saramure, etc. se reduc în cele din urmă tot numai la sulfatul de cupru, său

conțin substanțe mai mult său mai puțin probate, ba unele chiar vătămătoare seminței grâului.

De aceea trebuie a ne folosî de-o cam dată numai de unicul mijloc cunoscut pînă acum de mai bun, adecă de sulfatul de cupru, introdus în practica agricolă de profesorul Kühn din Halle.

Sulfatarea grâului de sêmîntă se pôte face în mai multe feluri, dintre cari recomandăm următoarele trei sisteme ca cele mai practice.

I. Sulfatarea grâului după metoda lui Kühn.

Spre scopul acesta topim $\frac{1}{2}$ kilogram de sulfat de cupru în 100 litri apă într'o puțină și turnăm atît grâu în ea, până când soluțiunea trece câți-vă centimetri d'asupra grâului. (cam 2 degete). Grâul se va turna ușor în putina cu soluțiune, ca să nu stropescă și se va amestecă bine de mai multe ori cu lopata, pentru ca să se mõe bine și pentru ca bôbele mălurate să se pôtă ridică la suprafața soluțiunei, de unde vor fi îndepărtate.

Așă va stă grâul 10—15 ore, mai potrivit de la 4 sau 5 ore dimineța până la 2 ore după amiazi; la acéstă oră scótem grâul din soluțiune și-l întindem în straturi subțiri pentru a se uscă, întorcendu-l de 3—4 ori. Acest sistem e întrebuintat mai mult în cultura mică, operațiunea fiind grea când am avé cantități mari de grâu.

II. Sulfatarea grâului prin stropire.

Grâul se pune în grămești mici de 4—5 hectolitri, o persónă îl stropesce prin o stropitoare de grădină cu soluțiune de 10% de sulfat de cupru, alte douë persóne îl întorc mereu cu lopețile ca să se înmõe tot grâul din grămada aceea. Acéstă operațiune nu durează decăt câte-vă minute, pe urmă se întinde în straturi subțiri și în aceeași zi se întorce de 3—4 ori, ca să se usuce și să se pôtă sêmêna a doua zi.

III. Un sistem mai bun și mai practic,

care se întrebuinteză pe proprietățile mari din streinătate, este următorul. Grâul se pune în nisce coșuri de nuele și se înmõe într'c puțină în care avem o soluțiune de 10% de sulfat de cupru. Pentru a puté ușor și repede lucră, se ea o puțină nu prea înaltă (de 60 centimetri) și de o capacitate de 5—6 hectolitri.

Coșurile de nuele vor avea o capacitate de 40—50 de litri și se vor căptuși pe dinăuntru cu pânză rară de saci, ca bóbele de grâu să nu iasă printre nuele coșului. Se pune soluțiunea de sulfat de cupru în puțină și în coș se pun 20—30 litri de grâu. Putina va fi așezată la ușa magasiei; două femei, sau bărbați, aduc coșul cu grâu, îl pun în soluțiunea din puțină, adâncindu-l până ce soluțiunea va trece peste grâul din coș, marginea superioară a coșului va rămâne de-asupra nivelului soluțiunii, pentru ca grâul să nu se poată revărsa din coș în puțină. Una din femei ține coșul adâncit în puțină, cea-laltă amestecă grâul cu o lopățică, ca toate bóbele să vină în contact cu soluțiunea.

Se lasă apoi un moment ca soluțiunea să se liniștească, bóbele cele grele (grâul cel mai bun) se vor depune pe fundul vasului, iar cele mălurate vor pluti pe suprafața soluțiunii, pe acestea le adunăm și le aruncăm cu mâna jos. Coșul cu grâu se ține în soluțiune 2—3 minute. Scoțându-l din soluțiune îl punem pe nisce lațuri ce sunt așezate la marginea putinei, ca soluțiunea ce prisosese să se scurgă din coșul cu grâu.

Alte două femei cu un alt coș fac aceleași operațiuni și pun apoi coșul lor pe lațuri ca să se scurgă și ieaă coșul cel-dintâiu, care se află pe lațuri și din care s'a scurs deajuns.

Grâul sulfatat din coș îl duc în magazie, îl pun în straturi subțiri; apoi ieaă alt grâu în coș, etc., patru femei lucrează cu trei coșuri sau 6 femei cu 4 coșuri, căci ele schimbă în continuu coșurile, punând pe cel muiat pe lațuri și luându-l pe cel scurs. Este bine a se sulfata grâul înainte de amiazi (până la 12 ore) și a-l întinde în straturi subțiri de 10 centimetri, întorcându-l de 4—5 ori până seara, ca să se poată usca până a doua zi, fiindcă sulfatându-l până seara, nu-l mai putem întorce ca să se usuce.

Grâul sulfatat trebuie ferit de a mai veni în contact cu specii de mălură, cum s'ar pute întâmpla când am pune grâul sulfatat în sacii în cari a fost grâul mălurat, sau dacă l-am uscat pe locul unde a stat grâul mălurat. Vom căuta ca să sulfatăm totdeauna numai atât grâu, cât putem semena în ziua următoare, căci ținând timp mai îndelungat, grâul sulfatat își perde din forțele sale germinative.

Asemenea, să nu se dea în consumațiune grâul sulfatat ce ne-ar rămânea nesemănat, căci sulfatul de cupru e vătămător sănătății.

Soluțiunea de sulfat de cupru se prepară astfel:

Pentru câte un hectolitr de soluțiune luăm un kilogram de sulfat de cupru, pe care mai întâiu îl disolvăm în câți-vă litri de apă ferbiute, s. e. în 5 litri, care după ce s'a disolvat se varsă în cantitatea necesară de apă, adică în 93 litri de apă rece.

Pentru sulfatarea unui hectolitr de grâu avem nevoie de 180 gr. sulfat de cupru.

La aceste metode mai sunt de amintit și următoarele reguli, cari trebuiesc totdeauna observate.

1. Pe cât se poate, să escludem de la semănat grâul despre care șcim că e mălurat.

2. Dacă totuși trebuie să semănăm grâu mălurat, să nu-l sulfatăm numai superficial, ci cât se poate de radical, după toate regulile prescripțiunii lui Kühn; trebuie însă pe urmă îngrijit, ca grâul să se usuce bine, să nu încolțească și să se semene ceva mai des.

3. Din precauțiune și cea mai sănătoasă sămînță să se sulfatizeze, însă într'o soluțiune mai slabă.

4. Toți sacii, în cari se transportă grăul pentru semănat, să se desinfecteze, la tot casul într'o soluțiune de 2 la sută sulfat de cupru. Sacii sunt cei mai periculoși propagatori ai germinilor mălurei, cărei împrejurări nu s'a dat și nici nu i se dă atențiunea cuvenită.

De la școla normală a Societății.

Cu ocaziunea distribuirii premiilor la școlile Societății pentru învățătura poporului român, d-l director P. Gârboviceanu, ținînd o cuvîntare despre mersul Societății și al școlilor ei în cursul anului 1900—901, la care cuvîntare i s'a răspuns de către d-l președinte al Societății, G. I. Lahovari, iată cum se exprimă relativ la doi membri, pe cari Societatea i-a pierdut în decursul acestui an.

«Nu pot să încheiî această parte, d-le Președinte și Onorată adunare, fără să vă reamintesc numele a doi membri vrednici și iubiți ai societății noastre, pe cari i-am pierdut anul acesta. Acești membri sunt **G. D. Teodorescu** și **Ión Nenițescu**. G. D. Teodorescu, fost profesor și ministru al Cultelor și Instrucțiunii publice, a ieșit din popor și pentru el a lucrat totă viața sa. El a strâns și a studiat cu cea mai mare sârguință și pricepere foarte mult din averea intelectuală a poporului nostru. De la el avem «Credințele, datinele și moravurile poporului român.» El a făcut studii despre «proverbele române,» despre «Colinde,» despre «Miturile lunare și credința în vârcolaci,» despre «limba și folklorul român,» etc., etc... Iar pe de-asupra tuturor acestora amintesc importanta lui «culegere de poezii populare» în care se află 48.000 de versuri și pe care Academia noastră a apreciat-o dându-i unul din premiile sale.»

«**Ión Nenițescu**, fost secretar general al societății noastre, Român între Români, a muncit fără preget și răgaz pentru înălțarea scumpei noastre țeri și a numelui de Român de pretutindenă. Nenițescu

a luat parte la războiul din 1877 — 78 ca sub-locotenent și înaintea Griviței a fost rănit. De aici înainte mai ales calea vieții sale e croită: el nu lucrează decât pentru țară și nēm. Tot ce a scris el nu respiră decât cel mai curat patriotism, de cât ideauri pe cari nu le pôte concepe orîși-ce suflet. De la el avem «Flori de primăvară,» «Șoimi de la Răsboieni,» «Pui de lei,» etc., etc... Tot de la el avem și scrierea intitulată «De la Românii din Turcia Europenă,» cea mai însemnată lucrare asupra Românilor de peste Dunăre și pe care Academia Română a și premiat-o. Cine n'a auzit încă despre munca lui românescă din jud. Tulcea?» . . . . .

«Societatea noastră va păstră frumoasă amintire descpre acești doi vrednici fi ai nēmului nostru!»

Iar elevilor, cari au terminat cursul normal și și-au luat diploma pentru a fi numiți învățători, le-a adresat următoarele frumoșe cuvinte:

«Iubiții mei! Poporul nostru rural în deosebă suferă de multe neajunsuri. N'are locuință igienică, nu mănâncă destul de substanțial, nu știe cum să muncească! Multe bôle și păcate îl bântuesc și îl chinuesc! Și pe de-asupra tuturor acestora n'are dezvoltată în deajuns nici conștiința națională! Ei bine, toate aceste rele nu se pot înlătură de cât prin voi. Dacă veți avé inimă pentru înalta vóstră chemare de luminători, atunci veți puté face chiar minuni. Ne dăm bine sēma de greutatele cu cari veți avé de luptat, însă cu muncă, cu răbdare, cu înțelepciune le veți birui pe toate. Mare va fi mulțămirea vóstră sufletescă, când veți vedé că totul se transformă în satele vóstre prin priceperea și munca vóstră. Și nu pôte fi mai mare rēsplată pentru om în lumea acēsta, decât mulțumirea sufletescă pentru îndeplinirea cu sfințenie a datoriei. Să nu vę descuragiați în lupta vóstră cea mare pentru binele și fericirea poporului nostru rural! Să fiți apostoli, așa după cum Domnul nostru Iisus Christos a înțeles chemarea apostolatului și așa după cum noi v'am propovăduit neîncetat. Vesel și mândru va fi

sufletul nostru, când bine vom auzi despre voi; trist și îndurerat, când rău vom auzi despre voi! Nu uitați un singur moment, că fericirea sa și nefericirea poporului nostru stă în mâinile voastre. Vom priveghia asupra lucrărilor voastre, căci sunteți datorți față de stégul Societății să nu lucrați decât cu inimă și cu cinste!»

«Rog pe Dumneșeu să vă lumineze și să vă îndrepte numai spre ce e bun și frumos și să scutescă Societatea noastră de neajunsuri provenite din pricina purtării voastre.»

Aceste cuvinte, cari sunt pline de cel mai înalt patriotism, ne dovedesc frumoasa dorință românească a aceluia, care conduce școlile Societății.

Uu asistent

Cum am pute răspândi cultura albinelor?

Ată o întrebare, care se impune în sărăcăcioasa vreme de acum și care merită o grabnică și deosebită atențiune atât din partea celor mari, cât și a celor mici.

Se scie, că puținii prisecari ce îi avem astăzi, sa și că nu profită nimic, sa și că au un câștig foarte neînsemnat. Care să fie cauza? Adevărul stă în aceste două puncte: 1) cultura să face în mod *cu totul primitiv*, și 2) produsul albinelor se desface în chipul *cel mai prost*.

Spre punctul al doilea trebuie să ne îndreptăm privirile, căci el este mama *cauzei* și din el rezultă și punctul întâiu. Și iată de ce: dacă prisecarul nostru *profan* are de unde lua preț bun pe produsele lui, atunci îl trage inima să se gândescă și la o cultură mai rațională, are cu ce preîntâmpina cheltuețele și tot odată e sigur că nu muncesce de géba.

Ar fi absurd, astăzi, să impui țeranului nostru să facă locuință sistematică *albinelor*, pe când el — *omul* — locuesce mai rău ca vitele! Ar fi o nebunie să impui țeranului să puie geam la casa albinelor, pe când la bordeiul său ferestrele sunt astupate cu hârtie sa și piele de vițel!

E bine a voi progres, însă a fi *sigur* de progres, trebuie să se urmeze calea *naturală*. Fața lumii nu se schimbă prin *voință*, ci prin *evoluțiune*.

Să luăm un exemplu: un lemnar, având numai bardă, ciocan și ferăstrău, muncesce cu *primitivele* lui instrumente până ajunge să înjghebe un mic *capital*, apoi își procură instrumente *moderne*, după acesta *imitază* pe alții ca să facă și el lucruri de

sămă și în urmă *concură* pe alții pentru ca să triumfe în crâncena *luptă pentru existență*.

Acest exemplu se potrivește de minune și la apicultură, și ar fi bine ca după el să urmăm. Prin urmare, lucrul principal, de o cam dată, e că acești lucrători sau cultivatori să fie *căutați*, să aibă o sigură și bună clientelă.

Iată, acum, unele din multele mijloce prin cari s'ar pute asigura câștigul apicultorilor:

Pentru desfacerea *mierei și a cerei*, una din societățile cooperative din țară s'eși ia sarcina de a strânge și vinde acest produs, căutând cele mai avantajoase debușee.

Sub nici un cuvânt în biserică să nu se permită de cât lumnări de ceară curată.

Și ast-fel, prin aceste mijloce s'ar realisa întocmai și pe nesimțite *exemplul* de mai sus.

N. I. Gădeiu.

P O R C U L (1).

Mai des de cât *trichină* printre porci se ivesc *fini*. În carnea de porc ele apare ca nise bobe de păsat de o culoare galbenă-deschisă. Dacă omul mănâncă ast-fel de carne bolnavă, în mațele sale se fac viermi. Acești fini intră în porc din cauză că el adese-orî mănâncă murdării și cu murdăriile mănâncă și viermii acestia, cari apoi să desvoltă în carnea sa.

Porcii cu trichină sau cu fini în nici un cas nu trebuesc tăiați pentru carne de export, căci va fi sequestrată acolo peste graniță, vătămând interesele comerciale ale țării cu cele-lalte țări; și această vătămare se va resimți imediat asupra fie-cărui cetățean român în daraverile lui personale.

Carnea de porc vătămată de trichină sau fini trebue fiartă bine în cazan, apoi se pôte întrebuintă ca hrană pentru curcani și alte păsări domestice.

Pregătirea cârnaților. Când se pregătesce carnea de porc pentru export rămân multe bucăți, fărămături și tăeturî, cari n'au preț pe piața streină, dar cari servesc de minune pentru a face cârnați.

Se scie cum că există fel de fel de cârnați, deși deosebierea lor este intemeiată numai și numai pe ceea cu ce sunt împănați.

Mațele scose când s'a deșertat animalul tăiat și s'a scos grăsimea, sunt bine curățite de conținutul lor. Apoi sunt

(1) Veđi No. 33, 34, 35, 36, 37, 39 și 40.

bine spălate în apă ferbinte și întorsă pe un bêt, ast-fel că partea din lăuntru să fie afară.

În acelaș timp se prepară și carne pentru împănarea lor. Tóte rămășițele de porc, adecă bucățele de grăsime, carne etc., se tócă bine, se adaugă la tocătura: sare, piper, mirodenie (parfume) usturoi etc. Din carne de porc se fac și cârnați amestecați cu carne de bou.

Rețetele pentru fabricarea cârnaților sunt numeróse, dăm aci una din ele și anume a renumiților cârnați de Francfurt: La 10 livre carne de porc se adaugă 5 livre de șpic, care se taie în bucățele mici. Apoi totul se tócă bine; când tocătura e gata se sară după gust și se tórnă peste tot 2 pahare de rom, preserând tocătura cu puțină silitră. Împănând cu acéstă materie cârnații, se atárnă la aer timp de 6 zile și-apoi se afumă.

Afumarea carnei de porc. Se întimplă ca șunca, care a fost sărată, înainte de a fi exportată, să fie și afumată, ast-fel că pe piețele streine ea vine deja gata, pentru consum. Dar acésta se practică numai atunci, când piața de destinație e apropiată de origina șunței și ast-fel marfa vine acolo în perfectă stare. De alt-fel nu, căci este riscat.

Se afumă or-ice parte a animalului tăiat, dar de obiceiú, se afumă mai cu sémă șunca (jambonul).

Când șunca saú altă parte aú fost sărate bine, ele se spală cu apă rece și se șterg bine cu un burete, apoi se așeză în camera de uscat la temperatura de 30° R. În acéstă cameră șunca perde tótă apa ce posedă din saramură, apoi după o zi doué de ședere în camera de uscat, șunca se transportă în camera de afumat. Aci șunca se atárnă în aer, jos se face foc din surcele de stejar, ulm, nuc, adăogând crăci de brad și inipăr saú brădișorul.

La începutul afumatului șunca asudă, perdënd multă apă, apoi perderea vlagei incetéză. Intregul proces a afumării duréză 1½—2 zile.

Șunca afumată apoi se cöse în pânză de mușamă, pentru a-i conservă aroma.

Zamfir C. Arbure.

Dumneđetu și-a pus sufletul pentru noi, și noi să'l punem pentru frații noștri.

Lucrări practice în școlă rurală.

copul învățămîntului este de a da omului cunoștințe folositoare, pe cari el punându-le în practică, să pôta să-și ușureze viața și să trăiască mai cu înlesnire. Este sciut că mijlocele de traiu s'aũ îngreueat în timpul de față și prin urmare cu atît mai mult se cere ca să se găsească calea cea mai sigură, pe care mergînd ori și cine, să fie în stare de a înfruntă nevoile ce mereu 'l amenință. Cu alte cuvinte, tot ceea-ce învață omul să-i fie spre folos. Pöte să fie cine-vă cît de învățat, pöte să aibă cît de multe cunoștințe, dacă nu va sci să se folosească de ele în viața de tóte zilele, n'a făcut nimic în școlă.

Cu deosebire trebuie a ne îndreptă privirile la școlă primară, unde pentru prima dată copilul capătă cunoștințe noi în mintea sa. Copiul, cari urmază cursurile primare, după pozițiunea părinților, pot să învețe mai mult sau mai puțin, după cum vor fi lăsați să învețe sau vor fi sustrași pentru muncă. La sate cea mai mare parte din copii sunt s'eraci; urmază cursurile primare cum Dumnezeu scie și dacă le-a terminat cu chiũ cu vai, intră în viața grea și se ocupă de muncă, ne fiind în stare să-și continue învățătura în vre-o școlă specială. Așa că nu se alege decăt cu cunoștințele căpătate în cursul primar. Dacă acele cunoștințe sunt temeinice și dacă aũ fost înfiltrate în sufletul copilului cu intențiunea de a-i folosi în viață, negreșit că școlă și-a ajuns întru căt-vă scopul. Din contră dacă ele n'aũ fost date spre a-l pregăti pentru gréua luptă a vieții, tótă silința învățătorului a rămas zadarnică și n'a creat din copil decăt un cerșetor de funcții.

Pe lângă acestea, lumea a început a se înmulți și la sate, în căt pămîntul nu mai e în stare să îndestuleze pe bietul sátean. Noi nu avem fabrici numeroase, unde să se cêră brațe de muncă în schimbul unei plăți mai bune, ci tot cástigul unui sátean se mărginesce în a munci pentru o plată fórte mică, căci nici el nu scie a munci cu spor. Rêul s'ar îndreptă numai atunci când încă fiind în școlă s'ar da copiilor o direcțiune spre tot ce-i este folositor, ca mergînd în mijlocul consátenilor sêi să pôta fi exemplu de muncă. Și cum s'ar puté ajunge la asemenea rezultate? Rêspunsul este fórte simplu; cultivând în școlă pe lângă obiectele de învățămînt și o specialitate óre-care de lucru cu mâna. Sunt atâtea și atâtea nevoi de care se isbesce sáténul. Baniĩ se cástigă cu multă greutate și decĩ ar trebui să se lucreze în așa fel ca cu puțin să se cumpere mult. La acest rezultat putem ajunge numai atunci când singurĩ ne vom lucră obiectele de cari avem trebuință. În asemenea cas concurența dispăre,

iar omul lucr eză  i pentru sine  i pentru alții cu mai multă plăcere.

Ce ar puteà face școlă în ac estă privință? Să de  dezvoltare lucrărilor manuale în cel mai mare grad. Avem în țară produse de t te felurile, în c t nu ne putem v it  că ne lipsesce materialul. După poziția țerii negreșit că acest material variază, dar avem unul singur, care p te servi cu folos în ori-ce parte a țerii. Acest material pe care ori  i cine il p te procura cu înlesnire, fie la munte, fie la șes sunt *paiele*, despre cari să spunem câte-v  cuvinte.

Dacă s t nului nostru ar se i să facă numai pălării din paie tot ar fi lucru mare. Dar din nenorocire il vedem  i vara tot cu căciula l n s  pe cap, il vedem suferind de dureri de cap fără să înțeleg  că ac sta provine din necunoscințele lui.

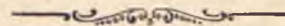
În multe școli s'a introdus lucrările manuale cu paie, dar ac sta nu e îndestulător. Trebuie ca acolo să se facă pălării, nu numai în vederea ca să se  ic  că  i școlă din satul cutare lucr z  pălării, ci să se aibă în vedere folosul ce-l p te avea copilul, at t pentru sine c t  i pentru consătenii se i. Să se incuragieze copiii în școlă prin premii; să li se aducă obiectele lucrate la țirg  i v nd ndu-se să li se împartă c știgul ca ast-fel să le desvolte gustul  i către partea materială. Din c știg să li se cumpere instrumentele de cari a  nevoie la lucru. Să aibă, dacă nu mai multe mașini de cusut p lăriiile, cel puțin una pe care s'o împrumute de la unul la altul. Să fie obligați în școlă să umble numai cu pălării de paie în timpul verei, ca ast-fel să de  exemplu  i părinților. O dată eșii din școlă să nu întrerupă lucrările. Să se îndemne ca în sate să se formeze chiar ateliere, unde să se lucreze acum ce-a  învățat în școlă. Uniți mai mulți la un loc pot da un mare av nt lucrărilor folositoare  i pot a se sc p  de lipsa ce b ntue satele nóstre.

Aș  se lucr z  în streinătate  i aș  ómenii pot să trăiască mai cu înlesnire. Numai la noi lucrurile merg pe dos. În timpul iernii, c nd s t nului n'are nici o ocupațiune la c mp, c t de mult nu i-ar folosi cunoșcerea unei meserii!

Să se facă începutul  i credem că  i statul va veni în ajutor. Nevoile sale sunt prea mari, pentru ca să cerem tot de la dînsul. Trebuie dar să facem noi începutul prin lucrări fie de paie, fie de împletituri de nuele, fie de t mplărie, în fine de ori-ce lucrare folositoare.

Numai atunci vom  ice că școl le rurale  i-a  fructul lor c nd în fie care sat vom ved  ateliere de lucrări sistematice, datorite cunoșcințelor c știgate de la învățător  i numai atunci lipsa de la sate va dispăre.

D. Nicolescu
Advocat.

Legea învățămîntului profesional.

oî, pînă în prezent nu am avut un învățămînt profesional sistematic organizat.

Prin diverse legi și în diferite timpuri, de stat, de comune ori de județe s'aû înființat școli de agricultură, de silvicultură, de comerț, de meserii, școli profesionale de fete, etc.

Acele școli însă, cari în adevăr ar fi putut da rîde, și pe acolo pe unde aû fost înființate, în urmă aû fost desființate, așa :

În anul 1882, d-l Aurelian fiind ministru al Instrucției, a înființat o școlă de meserii la Rucăr, în județul Muscel, cu scop ca în loc să se mai aducă lădile, așa numite de Brașov, cari sunt căutate de săteni, de ôre-ce le dau fetelor la măritis, ca zestre, în loc să se mai aducă doniți, căruțe, rôte, osii etc., tôte acestea să se facă la Rucăr, unde lemnul se găsește destul de mult și bun, de copiii satelor din aceste regiuni. În loc însă ca ast-fel de școli să se fi făcut și în alte regiuni, din motive de economii budgetare și acastă școlă a fost desființată la 1886.

Tot din cauze de economii budgetare, școlă de pomologie, înființată tot prin stăruința d-lui Aurelian în anul 1874 pe lângă școlă de agricultură de la Herestrău, a fost desființată în 1876.

Abia în anul 1899, d-l Spiru Haret, actual și atunci Ministru al Instrucției, îmbrățișază cu căldură chestia învățămîntului profesional.

După studii seriose, d-sa întocmesce legea învățămîntului profesional din 31 Martie 1899, care însă, deși promulgată, nu a fost de loc aplicată.

În sesiunea corpurilor legiuitoare din luna Iunie trecut, acastă lege a fost modificată de corpurile legiuitoare și ea se va pune în aplicare cu începere de la 1 Septembrie 1901.

Prin acastă lege, învățămîntul profesional este împărțit în 3 părți și anume: *învățămîntul agricol, învățămîntul meseriilor și învățămîntul comercial.*

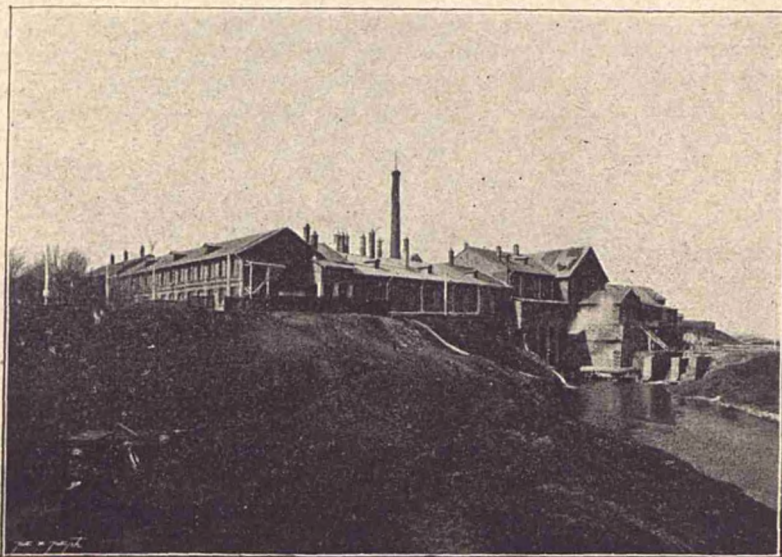
1. *Învățămîntul agricol* se dă pentru băeți a) în școli elementare, și b) în școli inferioare de agricultură; iar pentru fete în școli elementare de gospodărie rurală.

2. *Învățămîntul meseriilor* se dă pentru băeți a) în școli elementare, b) în școli inferioare și c) în școli superioare de meserii; iar pentru fete asemenea în școli elementare și în școli inferioare.

3. *Învățămîntul comercial* se dă pentru băeți: a) în școlile elementare de comerț, b) în școlile superioare de comerț

și c) în cursuri comerciale de sëră și de Duminecă; iar pentru fete în școlile elementare de comerț.

Școlile elementare de agricultură au de scop învățămîntul practic al agriculturii raționale în vederea culturii mici. În ele se va învăța și câte una sau mai multe din culturile și industriile anexe agriculturii sau derivate dintr'însa. Felul învățămîntului va varia după trebuințele regiunilor.

Vederea fabricii de hârtie de la Letea.

Durata acestui învățămînt este de 2 ani și coprinde, pe lângă învățătura practică a agriculturii și a industriilor anexe sau derivate, repetiții asupra aritmeticii și geometriei din programa clasei a IV-a urbane sau a 4-a și a 5-a rurală cu adăogire de comptabilitate simplă. Acestea însă în timpul muncii câmpului nu se preda decât mult în 3 ore pe săptămână. În regiunile păduroase se vor preda și noțiuni elementare de silvicultură. Învățămîntul agricol va fi exclusiv practic și se va face pe terenul școlii, întrebunțându-se școlarii ca lucrători.

În aceste școli se vor primi: a) absolvenții cursului primar urban sau rural, b) tinerii cari posedă cunoștințele a cel puțin 3 clase și au vârsta de 14 ani.

Școlile elementare sunt puse sub conducerea unui învățător normalist, care va fi mai întâiu trimis ca intern bursier al statului timp de un an, la una din școlile inferioare de agricultură și după aceea un an și jumătate la una din fermele model.

Retribuțiunile și gradațiunile lor sunt egale cu a învățăto-

rilor de școli primare rurale, cum și 20% din venitul net al terenurilor de cultură a școlii.

Școlile inferioare de agricultură au de scop a da cunoștințe teoretice și practice de agricultură pentru a formă buni gospodari rurali și pentru a prepara învățătorii pentru școlile elementare de agricultură. Aceste școli vor dispune de cel puțin 100 hectare pământ. Vor avea trei clase de câte un an.

Cunoștințele ce se vor predă vor fi: agricultura și horticultura cu industriile anexe, creșterea și întreținerea viteilor, științe naturale, aritmetică practică, comptabilitate și agrimensură. Cursurile se vor face în timpul iernei și nu va cuprinde mai mult de 200 lecțiuni fie-care an. În tot restul anului se vor face exclusiv lucrări practice care se vor executa chiar de școlarii. În regiunile de păduri se vor predă și cunoștințe de silvicultură.

În aceste școli se vor primi:

- a) Absolvenți ai școlilor normale primare de învățătorii,
- b) învățătorii normalişti care n'au încă etatea de 35 de ani împliniți,
- c) absolvenții școlilor elementare de agricultură și
- d) absolvenți ai cursului primar.

Școlarii vor fi interni și externi. Cei interni sunt bursierii ai statului, ai comunelor sau județelor și solvenți. Pentru solvenți, plata va fi de 250 lei pe an.

Institutorii la aceste școli se vor numi dintre absolvenții cu diplomă ai unei școli superioare de agricultură. Salariul va fi de 225 lei lunar, plus gradația conform legei în vigoare.

Directorul școlii, pe lângă lefă și gradație mai primesce un spor de 50 lei lunar, dacă este institutor, având în școlă locuința și încălzitul.

Scolile elementare de meserii au de scop a formă meseriași pentru industriile de tot felul și mai cu seamă pentru industria mică. Ele vor fi de băieți sau de fete, nu însă mixte. Școlile de fete pentru menaj sunt socotite tot ca școli elementare de meserii. În aceste școli se va învăța una sau mai multe meserii. Durata învățămîntului va fi de cel puțin 2 ani pentru fie-care meserie și fiind-că pe lângă aceste școli se înființează și ateliere, absolvenții vor pute rămâne ca lucrători până la etatea de 18 ani.

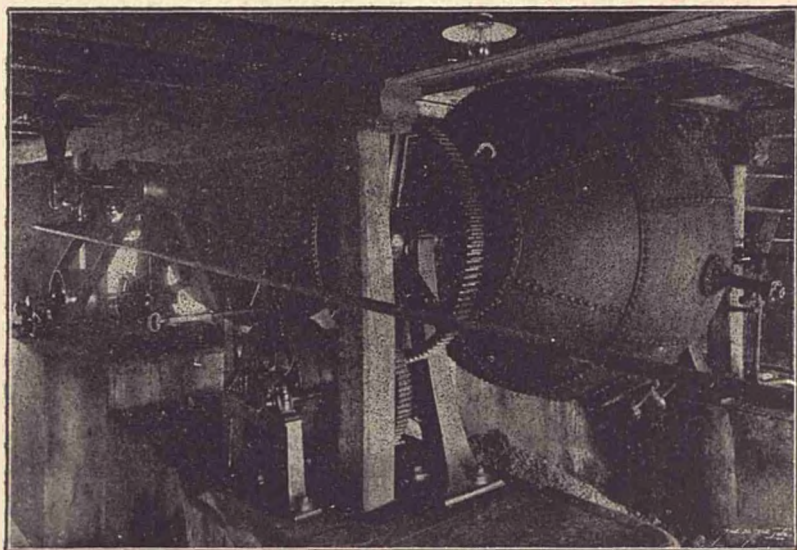
Învățămîntul, pe lângă studiul practic va mai cuprinde: lecturi folositoare, repetiții asupra aritmetice și geometriei după programa ultimei clase primare în plus noțiunii de comptabilitate. Acestea însă nu vor fi predate decât maxim 6 ore pe săptămână, afară de meseriile care ar reclama cunoștințe mai dezvoltate asupra geometriei, desemnului și modelagiului, în care cas învățămîntul teoretic va cuprinde până la 12 ore pe săptămână. Învățămîntul va fi exclusiv practic și se va face în atelierul școlii, întrebuintându-se elevii ca lucrători.

În școlile de menaj, pe lângă repetiția materiilor din cla-

sele primare arătată mai sus, se va mai face economia casnică, horticultura, igiena, croitoria, țesătoria, cusătoria, împletiturile, bucătărie și altele.

În aceste școli se primesc absolvenții cursului primar urban și rural.

Din veniturile atelierului, după scăderea cheltuelilor de material și 10% fond de rezervă, beneficiul se împarte între maștri și elevi în părți egale. Pentru școlari, partea lor se capitalisează și li se formează fond care le va fi dat la eșirea din școală în scule și bani. Maștrii acestor școli se angajează cu contract. Pentru lecțiile teoretice servesc învățătorii și institutorii cărora li se dă o diurnă de 80 lei la 10 ore, pentru institutori și 50 lei la 10 ore pentru învățători.

Sala leșiitōrelor de la fabrica Letea.

Școlile inferioare de meserii au de obiect învățarea a diverse meserii cu scopul exercitărei lor în mod industrial. În ele se va preda cel puțin o meserie.

Cursul lor este împărțit în trei secții: secția preparatōre, cea medie și cea superiōră. Secția preparatōre cuprinde două clase de câte un an, în acesta elevii se specialisează pe meserii.

Secția superiōră cuprinde 2 clase de câte un an; într'însa elevii se perfecționează în specialitatea lor, așa ca să pōtă deveni ei însași conducători de atelier.

Școala inferiōră e împărțită în 2 grade, gradul I și gradul al II-lea. Cele carī coprind numai primele 2 secțiuni sunt de

gr. I, cele cari cuprind pe câte 3, sunt de gradul II. Și una și alta au ateliere.

În aceste școli se primesc elevii cari au absolvit cursul primar și absolvenții școlilor elementare de meserii.

Școlile de băeți vor fi administrate de un director, cele de fete de o directoare. Aceștia se vor numi dintre institutorii, institutóarele sau maeștrii școlei. Institutorii și institutóarele se numesc din cei de la învăț. urban prin concurs. Apuntamentele sunt 225 lei pentru institutori și maeștri, 180 lei pentru maeștri de desemn și caligrafie și 150 lei pentru ajutorii de maeștri. Tóte cu gradația aferentă.

Școlile superioare de meserii au de scop învățarea meseriilor, cari reclamă cunoscințe teoretice înaintate. Ele au ateliere de aplicație.

Durata este de 6 ani, din cari ultimii 2 ani sunt numai lucru în atelier. Sunt bursieri ai statului, comunelor și județelor și solvenții cu taxă anuală de 500 lei.

Învățămîntul e teoretic și practic. Se primesc: absolvenții școlilor inferioare de meserii, absolvenții cursului secundar inferior și absolvenții a cel puțin 2 clase secundare.

Învățămîntul teoretic e dat de profesori, cel practic de șefii de atelier, maeștrii speciali, ajutorii de maeștri și lucrătorii instructori

Profesorii se ieaú dintre inginerii cu diplomă din țară sau străinătate, ei au o léfă de 300 lei lunar, plus gradația.

Învățămîntul comercial are de scop a face buni negustorii. Cursurile școlilor elementare de comerciú vor fi de 3 ani și se primesc absolvenții cursului primar.

Cursurile comerciale de séră și de Duminecă au de scop a înlesni absolvenților școlilor elementare completarea cunoscințelor lor comerciale precum și cunoscinți de limbă streine. Durata lor e de 3 ani. Ele se vor face în localurile școlilor comerciale, elementare și superioare, de profesorii acelor școli.

Auditorii acestor cursuri vor fi ascultați și examinați și la finele cursurilor vor primi certificat.

Școlile comerciale superioare au cursurile de 4 ani. Absolvenții vor fi obligați a mai face un stagiú de practică de 6 luni la bănci sau institute de credit, publice sau private, sau într'un museú comercial. Certificatul de absolvire se dá după acest stagiú.

În aceste școli se admit absolvenții cursului secundar inferior și prin concurs în locurile ce ar mai rămâne disponibile.

Profesorii se ieaú din absolvenții școlilor comerciale superioare în urma unui examen de capacitate.

Personalul didactic la școlile comerciale elementare de fete se va forma prin trimitere de bursiere în străinătate, dintre absolventele cu diplomă ale școlei normale primare de fete.

Școlile de agricultură și de meserii de tóte gradele vor fi înființate în sate ca și în orașe după regiuni și după nevoi.

Const. C. Pop.-Tașcă.

Cutia miraculoasă.

*În nădejdea slugii dai de fundul pungii.
Ochiul stăpânului îngrașă vita.*

(Proverbe române).

Unei femei îi rămăsese de la bărbatul său destulă avere, dar ne mai fiind cine să îngrijescă, i se întâmplă tot felul de nenorociri și averea ei scădea mereu. În tot-deauna se gândea ea ca să descopere mijlocul de vindecare al răului.

Odată, se duse ea la un pustnic bătrân, ce locuia într-o pădure, îi povesti tristețile sale împrejurări și zise: „Nu e lucru bun în casa mea de-mi merge așa rău! Nu știți d-vastră mijlocul prin care eu aș vindecă răul?” Pustnicul, un bătrân înțelept și iscusit, bun, blând și milostiv, înțelese la moment că trândăvia e cauza nenorocirilor ei, o rugă să stea puțin, și îi aduse o cutiuță pecetluită zicându-i: «vezi, această cutiuță, conține mijlocul de vindecare. Trebuie s'o porți un an întreg, de trei ori pe zi și de trei ori pe noapte, în bucătărie, în pivniță, în grajdii și în fine în toate colțurile casei, cum și pe toate moșiile tale. Dar să mi-o aduci iarăși peste un an.» Femeea puse mare încrederea în cutiuță și o purtă tot deauna cu sirguință împrejurul acareturilor sale.

Când merse ea în prima zi, în pivniță, găsi servitorii săi scotând pe furiși urciore cu vin. Mai târziu, în bucătărie, ea găsi servitorele făcând la plăcinte. În fine, când merse în grajdii, găsi vacile neingrijite, caii n'aveau nici fân, nici orz; apă de loc și erau neșesălați.

Ast-fel descoperea ea dilnic toate greșelile și le îndreptă. Până aci, când îi mai călcasese ei piciorușele în pivniță, în grajdii și în bucătărie? Avea dispreț pentru muncă și vedeți unde o dusesese această! Remediul eră supravegherea și munca pe care ea în nesciință le consideră acum ca ceva miraculos. Numai credința avu și credința o mântui.

După ce trecu anul, ea merse cu cutiuța la pustnic și-i zise satisfăcută: „Totul merge bine în casa mea. Lasă-mi cutiuța încă un an, căci ea conține un mijloc excelent de îndreptare, mijloc pe care numai cei sfinți îl au.” Pustnicul plini de ris și vorbi: „Nu pot să vă mai las cutiuța. Mijlocul ce e ascuns în ea, l'aveți și d-vastră.”

El deschise cutiuța, și ce să vedeți? Nu eră nimic într'însa decât o mică foiță de hârtie, pe care sta scris:

- Tote atuncia bine 'ți merg,
- Când avutul tău întreg,
- Singur îl administrez!
- Și în altul nu te încrezi!.

N. D. Geamănu
Inv. Mătăsari-Mehedinți.

De la Congresul Corpului didactic.

Comitetul de organizare al Congresului corpului didactic primar, a pus anul acesta în discuție următoarele:

1) *Școala primară actuală pregătește pe școlar pentru învățămîntul profesional?*

2) *Scopul lucrului manual în școala primară trebuie privit din punct de vedere pedagogic, ori profesional?*

3) *Rolul grădini și al atelierului școlii primare?*

Discuțiunile urmate în cele 3 zile s'aŭ învîrtit numai în jurul acestor întrebări, fără a da cine-vă răspunsuri limpede și îndestulătoare la ele. Nimeni n'a voit să intre în miezul acestora și să-și dea părerea deslușit către ce țintesc grădina și atelierul școlii primare.

Imprejurări nu mi-aŭ îngăduit a-mi spune părerea în congres; de aceea o dau în «Albina».

1) Școala primară dă o cultură generală și împărtășește copilului fărîmă din toate felurile de cunoștințe și îndemnări, fără să aibă în vedere anumite profesii ce va îmbrățișa el mai tîrziu. Școala primară de ađi este și nu este în putință să îndrumeze pe școlari către profesii. În programul s'eŭ, sunt multe cunoștințe pe cari le dau Șc.-Naturale, Aritmetica, Geometria. Desemnul, ba chiar Compunerea în vederea diverselor profesii. Școala primară nu face însă nimic în această privință, cînd acele cunoștințe nu i se dau anume în acest scop, ori-cînd lasă s'eŭ scape ocaziile de a povățui copiii să apuce calca comerțului, a meșteșugurilor și a agriculturii, profesii desprețuite de părinții lor.

2) Lucrul manual trebuie privit numai din punct de vedere educativ. El are de scop a deprinde spiritul să observe, să cumpănescă, să judece; să câștige mîni, îndemnare; să deștepte în copii tragere de inimă către meserii și să le desvolte înclinările la lucrări cu mînile.

3) Grădina școlară e mijlocul de căpetenie prin care își dobândește copilul cunoștințe agricole.

Scopul învățămîntului agricol în școala primară este:

a) Să arate elevilor condițiile de dezvoltare a vegetalelor, și lucrările de căpetenie care le necesită cultura lor. Programa cl. III, trimtr. III, cuprinde tot ce trebuie în această privință.

b) Să deștepte în ei plăcerea pentru asemenea îndeletniciri, să le însușească dragoste de viața de la țară, să-i reție la sat, legându-i de munca câmpului.

Mijlocul de căpetenie este grădina școlară, excursiunile pe câmp și la ferme, museele, colecțiunile.

Grădina nu trebuie să aibă o întindere prea mare. Nu s'ar putea cultiva în condiții bune cu mijloacele de care dispune învățătorul. Ea trebuie să cuprindă 2 părți:

a) Una pentru cultura propriu zisă de pomi, legume, și câte-vă cereale;

b) Altă parte, pentru culturi demonstrative. Câțiva stupi o vor completa.

Sămănăturile vor fi potrivite după felul pământului și al climatului. Ele vor fi indicate de o persoană cu cunoștințe speciale, pentru ca reușita lor să fie asigurată. Sămînța să fie de cea mai bună și mai roditoare.

De aci rezultă că nu poate fi uniformitate în cultura tuturor grădinilor școlare. Lucrările se vor face de copiii mai mari; cei mai mici vor privi numai.

Culturile demonstrative au de scop să pue față în față procedurile învechite, dar în us, cu cele-voim să le introducem.

Sinteza acestor demonstrații se va formula în câte-vă adevăruri științifice relative la condițiile de dezvoltare a plantelor și la elementele care le servesc de hrană.

Reușita acestor demonstrații trebuie să fie deplină pentru a nu compromite învățămîntul. Pentru demonstrații se vor alege plante care cresc și rodesc până la finele lui Iunie, pentru ca elevii să observe întreaga lor dezvoltare.

Grădina va fi în vecinătatea imediată a școlii, pentru ca elevii să observe zilnic fazele prin care trece creșterea plantelor. Ea trebuie să fie o pildă vie de cultură chibzuită, pentru sătenii.

Excursiunile pe câmp și la ferme au de scop să arate elevilor felurile pământului, diferite lucrări și unelte agricole, gospodăria model, colecționări de insecte vătămătoare agriculturii.

Pentru a atinge asemenea rezultate, învățătorii nu sunt destul de pregătiți.

Se va recurge la cunoștințele teoretice și practice ale profesorilor de agricultură, ai școlilor normale. Aceștia sunt mai în măsură a îndruma pe învățătorii în aplicarea celor ce i-au învățat în școală.

În scopul acesta, se va împărți țara în 7 regiuni agricole. Profesorul de agricultură al școlii normale respective va ține conferințe pe plăși, învățătorilor de așii; îi va pregăti și le va indica culturile ce le va întreprinde fie-care la școala sa, după natura pământului și a climatului.

Cele de mai sus necesită reducerea materiei de învățămînt la Gramatică și Aritmetică și întocmirea la Șc. Naturale a unei programe pe regiuni, potrivită cu cultura din grădină.

N. Nicolaescu.

Statutele soc. cooperative „Jsvorul,” com. Smulți, jud. Covurluii.

Din cuprinsul acestor statute se vede că această societate înființată la începutul anului 1901, are de scop capitalizarea și fructificarea economiilor depuse de membrii, împrumutarea acestora cu bani, răspândirea industriei printre sătenii, ajutarea membrilor la bôlă grea, ajutarea elevilor săraci și silitorii și întreprinderea de orî-ce comerț cinstit orî industrie.

Președintele societății e d-l E. I. Patriciu, vice-președinte preotul I. Butoianu, secretar d-l Gh. P. Salviu, casier Leonida V. Patriche, membru supleant Tănase St. Popa, censori V. I. Patriche și preotul D. Rîpă. Primi membri ai societății sunt în număr de 109.

Bólele copitei calului.

ceste bóle sunt numeróse. Cele mái multe dintre ele sunt fórté periculóse și cer un timp lung pentru lecuire, care în multe casurí nu este de cât relativă. Animalul póte rămânea pentru multă vreme saú chiar pentru tot-deauna, cu o metécnă, cu o șugubină care-l face adesea nedestoinic pentru serviciu.

Bólele copitei trebuiesc dar îngrijite cât se póte de în pripă, sciindu-se că însuși acelea ce se arăt ușóre, se complică, se înrêutățesc, devenind primejdióse, când ele sunt necăutate.

Descriindu-le, vom începe cu:

Bătătura în talpă.

Atât timp cât calul merge pe un loc móle, pe liveđi, pășune etc. fie el chiar nepotcovit, nu se bate în talpă, cornul unghiei fiind destul de tare pentru ca să apere părțile vii, așezate dedesuptul lui.

Dacă însă animalul este silit a umblă pe drumuri întărite, pe șosele împietrite, caldărâmuite, cornul talpei se tocește iute, numai are putere pentru a adăposti părțile cărnoșe și simțitóre ale copitei din care causă animalul suferă, se bate în talpă. Acest fapt se întâmplă, mái ales atunci când calul este nepotcovit saú rêu potcovit.

Mánjii, nevoiți a însoți dîlnic pe mamele lor ce fac servicii pe drumuri tari, se bat și ei câte odată în talpă. Dar de obiceiú bătătura în talpă se întâlnesce la caii în etate. Aceia cu talpa plină, scurți în călcăe sunt mái expuși la acéstă bolă.

Bătătutura în talpă se produce când dintr'o împrejurare óre-care calul își pierde potcova și fie din pricină că visițiul saú călăreșul nu a băgat de sémă, fie că drumul până la locuință saú potcovar e lung, fie în sfirșit că cerințele slujbei nu ar îngădui intreruperea ei, în cât bietul animal este ținut a face cai depărtate, a munci cu piciorul lipsit de potcova. Se mái póte întâmplă de asemenea ca un cal să se bată în talpă, și anume către călcăe, fără

ca să-î cadă potcova. Cazul se observă când un corp tare, mai tot-deauna o piatră, se prinde, se înțepenesce în potcovă între ramurile ei. Atunci dacă conductorul calului nu iea aminte, sârmanul animal, este condamnat a umbla césuri sau ȃile întregi cu piatra sub copită, piatră care apasă și lovesce furcuța sau călcăile la fie care sprijinire a piciorului. La caii, căroră în timpul potcovitului li s'aũ curățat prea mult talpa, sau la cari potcova ce li s'aũ aplicat a fost prea scurtă sau rău potcovită, așişderea se observă des bătătura în talpă.

Calul bătut în talpă se cunósce óre-cum ușor. În grajd el stă cam încurmeziș, rezemat cu crupa de una din stănoģe, ținend piciorul bolnav îndoit de la glesnă și ceva mai înainte. Scoțendul afară vedem că el care cu o ȃi mai înainte își făcuse serviciul bine, amenință sau schiopăta cum se cade, mai ales dacă il punem să umble pe un pământ tare, impietrit. Durerea și schiopătura se arată încă și mai mult când animalul în mersul lui sprijină piciorul bolnav pe o piatră sau colț de piatră sau pe orice alt corp tare așezat în drumul lui.

Pipăindu-se copita piciorului schiop, se constată că ea este mai caldă către partea bătută. Acoperind-o cu un strat suptire de pământ galben amestecat cu apă, vedem că lutul, se usucă foarte repede, uscarea lui începend din dreptul părții bolnave, dinspre călcăe bună-óra, dacă ele sunt care sufăr. Ridicând piciorul ca la potcovit și strângend copita între mâini, sau mai nemerit cu un clesce de prindetórale bonte, vedem că animalul se sfiesce manifestând durere mai cu sémă în partea care corespunde cu locul bătăii.

Trăgendu-ı potcova dacă piciorul este potcovit și punend potcovarul să-l curețe cu deosebire către partea cea mai caldă și mai durerósă, se va dà, mai înainte de a ajunge la viũ, une-óri de nisce pete roșietice uscate, alte-óri peste un corn mai móle, din care cu cât înaintăm cu curățitul, lasă umeđelă, zemuesce. În cazuri mai grave, nu e cu totul rar de alt fel, găsim puroiũ mai tot-deauna negricios și mirositor. În fine, la caii cu totul neingrijiți, lăsați la voea întimplării se observă că puroiul după ce a ros țesăturile scorborosind unghia se ridică în sus, pentru a-și face cale de eșire către corónă, în care cas, animalul suferă rău,

abia sprijină piciorul, mergând mai mult în trei picioare, sullă greū, privirea lui arată durere, nu mănâncă, stă mai tótă ziua culcat.

(Va urma).

Irimia Popescu
Medic-veterinar.

C I U M A

acă cercetăm istoria epidemiilor, cari au bântuit lumea, aflăm că ciuma a fost tot-deauna adusă în Europa; ea adesea ori, printr'un cas isolat, a fost în stare să pricinuiască infecțiunea unei țări întregi, țară care până atunci nu pomenise de această bôlă.

Și cum începe această infecțiune? Cari sunt semnele bôlei, ce se arată la omul infectat de ciumă?

Iată în scurt datele științifice, ce le găsim până acum publicate în cărți în această privință:

Infecțiunea de ciumă începe de-odată și se arată de obicei ca o afecțiune generală, cu o durată de 3—5 zile. Se ivesce apoi inflamația ganglionilor limfatici externi, o pustulă, un bubon la peie, o pneumonie. Tóte sunt manifestări locale ale bôlei, sunt semnalul bôlei.

Ciuma atacă cam de-o potrivă pe amândouă sexele, ori care ar fi profesiunea lor, ori care ar fi vârsta lor. Ea începe în casa omului sêrac, păcătos și murdar, unde bôla ia de multe ori un caracter fôrte rêu.

Une-ori începutul bôlei este precedat de prodrome, de semne premergătoare ale bôlei, a căror durată variază de la câte-vă ore la câte-vă zile, cum de pildă: lăncețelă, moleșelă, dureri de mijloc, dureri de cap, sete cumplită, lipsă de poftă de mâncare. Adesea-ori însă bôla începe brusc, adesea prodromele lipsesc, iar bôla se declară printr'un soi de dureri ca de tăieturi și de arsuri la locul în care urmează a se desvoltă inflamația ganglionară, antraxul (cărbonele) și pneumonia, tóte simptome, cari se însoțesc obiceiuit de fior și de friguri.

Alte dăți frigurile acestea țin cêsuri și zile întregi,

înainte ca să apară semnele locale. Mai nu lipsesc însă amețela, sbârâitul urechilor, grêta și vërsăturile, uneori chiar leșinurile, cari merg până la colapsus (leșin tare).

Infățîșarea ciumatului este caracteristică: privirea cată fix în vid, conjunctiva este injectată de sânge, figura buhăită și fără expresie, musculatura môle, vorba încurcată și neînțelăsă; mersul nesigur și clătinator dă bolnavului priveliștea bețivului mai accentuată prin jupuiturile și vënătaele peleî, ale feții și ale membrelor, pricinuite de lovituri și de căderi, la cari slăbiciunea cumplită expune pe bolnav. Limba e acoperită cu un strat alburiu, ca sideful, mai rar e prăjită sau zmeurie, pelea e uscată și arđetóre, piciórele reci și acoperite de sudóre lipiciósă. Respirația e grea și gemătóre; pulsațiile inimei repeđi, pulsul gata să se stingă.

Bolnavul dormiteză, aiurěză, se svîrcolesce; une-orî încercă să fugă.

Sunt trei forme de bóle: ciurma *bubonică*, *cutanată*, și ciurma *pulmonară*. Cea *gastro-intestinală* s'a observat numai la animale (șóreci).

Cea mai dêsă este ciurma bubonică; ea începe cu formarea unui bubon; inflamația unuia sau mai mulți ganglionî limfatici și a țesăturilor învecinate se desvoltă repegior și cresce. Locul obicinuit este la plica inguinală (la vintre); mai rar la subțióră sau la gât. Totuși s'a întâlnit bubóne la cefă, la cot, la adâncătura poplitee, sub falcî, etc.

Formarea bubonului este însoțită de dureri mari spontane. Medicul e dator să caute peste tot locul bubonî, cari nu sunt une-orî băgați în sémă.

Pustula și antraxul (cãrbunele) sunt mai rare.

Ciurma pulmonară, đisă și ciurmă pneumonică, fórte dêsă în unele epidemii e mai rară ca cea bubonică. Dînsa sémënëă cu pneumonia catarală sau crupósă care cu tótă starea generală gravă, e greú de deosebit dacă nu se face examenul microscopic al scuipaților.

Bubonul, pustula și pneumonia sunt simptomele cu cari începe bóla une-orî înainte de friguri.

În tóte formele, slăbiciunea inimei e cumplită. Chiar de la început regiunea epigastrică și a cecului e simți-

tóre, vërsături grozave și scaune negre. Pântecele e umflat, splina crescută, urina turbure sau sângerată. Adesea se vede angină difteroidă, conjunctivită, pete pe cornee și alte afecțiuni ale ochilor.

Mersul bólei se schimbă după organul atins.

Bubónele cele mai grave sunt acele din regiunea cervicală, căci ele aduc mórtea prin asfixie. Dar mórtea vine și fără localisări. De obicei a treia sau a patra zi căldura pierе și bolnavul adese-orі móre, sau se vindecă, sau bóla reîncepe. În ziua a șesa sau a noua, iar vine căldura și pulsațiile și une-orі póte să dăinuiască până la 15 zile. Temperatura este de 39° sau 40°, la început chiar de 41° sau la sfirșit de 42°.

Infecțiunea ciumei póte fi însoțită de alte infecțiuni ca cea streptococică, stafilococică, pneumococică și căldura să se modifice după cas.

Causa obicínuită a morții este paralisia sistemului circulator.

Antraxul se vindecă prin golirea țesăturilor infectate.

Convalescența în casuri grave este lungă.

Unii bolnavi mor din pricina febrei de supurație, alții de meningită, sau de degenerare organică și de anemie progresivă.

(Va urma).

Dr. J. S.

TRICOLORUL ROMÂNESC

Domnul Constantin Berariu, slujindu-se de mai multe notițe și studii istorice din diare, din revista «Albina», din Istoria Românilor de Xenopol, etc., a tipărit la Cernăuți o mică scriere naționalistă asupra colorilor stégului românesc.

În prefața cărții, autorul spune că tricolorul român din Bucovina e prigonit, fiind că ar înfățișa colorile Regatului Român. De aci procese, învinuiri, discuțiuni în cameră, etc.

Scopul scrierii sale e de a arăta falșitatea afirmării, că colorile roșu, galben și albastru ale stégului ar fi restrînse numai la hotarele României. Tricolorul românesc arată în realitate colorile naționalității române din tóte țerile locuite de Români și trebuie să fie scump ori-cărui suflet românesc.

Cartea are drept motto următoarele frumoase versuri:

«Iar când fraților m'oiu duce
 «De la voi, și-o fi să mor,
 «Pe mormint atunci să-mi puneți
 «Mândrul nostru tricolor!»

(Cântecul tricolorului, de Ciprian Porumbescu).

Tricolorul românesc se ivesce pentru întâia oară în diploma împărătesei Maria Teresa (1765), prin care Transilvania a fost ridicată la treapta de mare principat. Colorile erau ast-fel așezate: albastru sus, roșu la mijloc și galben jos, și în chip orizontal.

În 1852, stégurile Transilvaniei aveau aceleași colorii, însă așezate altmintrele.

La încoronarea regelui Francisc Iosif (1867), s'a purtat și flamura Transilvaniei, întocmai cum eră pe vremea Mariei Teresa.

În principate, tricolorul se vede în Muntenia în 1842, pe vremea lui Alex. Ghica, și are colorile roșu, galben și albastru. Autorul e de părere că acest stég ar fi o imitație a tricolorului transilvănen, adus pôte ca o amintire de pribegire de boerii din Muntenia, fugiți dincolo de Carpați.

La revoluția din 1848 s'a întrebuințat tricolorul albastru-roșu-galben, de către ómenii lui Avram Iancu. De asemenea în același an, la Blaj, în Transilvania, cel albastru-roșu-alb. Tricolorul fu folosit și la revoluția din Muntenia din 1848, pe câmpia Libertății. Domnul Alex. I. Cuza în 1860, dă ostașilor pompierii medalii cu panglică tricolore și în 1863, împarte armatei drapelul tricolore, care reuneau colorile provinciilor surorii, adecă albastrul-roșu al Moldovei, cu albastrul-galben al Munteniei.

Tricolorul însă nu eră un lucru nou ci eră cu mult mai vechiu, cum am văzut. El a ajuns între anii 1842—1867 ca simbol al națiunii române.

Autorul mai citează și vorbele raportorului M. Cogălniceanu, rostite în 1867 în Cameră, că drapelul tricolor nu e drapelul unirii Principatelor, ci al naționalității române din toate țerile locuite de Români.

Tricolorul s'a folosit în Bucovina de pe la 1862, de către elevii de gimnasiu, apoi pe la reprezentațiunile teatrale și după ȳce ani el pătrunde în toate unghiurile țerii, în neturburată pace. În Bucovina, el n'a avut alt înțeles decât conștiința națională și cultură națională.

Noi Români din Bucovina, nu ne vom despărți de tricolor, încheie autorul, «pentru-că suvenirile cele mai mărețe ale némului nostru se légă de el; nu ne vom despărți în calitate de cetățeni austriaci, fiind-că sub flamura lui au curs șiróie de sânge scump românesc la 1848 pentru Impérat și Impărăție; nu ne vom despărți, pentru-că el este astăđi simbolul némului nostru nobil prin origine, nobil prin fapte, nobil prin cugetare, simbolul naționalității române.»

Acest mic studiu istoric și tot de-odată patriotic face cinste

d-lui Berariu. Numai dacă dușmanii Românilor din Bucovina și din Transilvania ar înțelege! și le-ar da odată pace traților noștri.

Get.

CULTURA BUMBAÇULUI

Cul trecut a venit în județul Tulcea un domn Ion Comănescu, care după studii îndelungate făcute în țările de producțiune ale bumbacului, a încercat să vadă dacă n'ar fi prielnic pământul și clima Dobrogei acestei culturii. Cumpărând de la Stat o mare întindere de pământ la comuna Agi-ghiol din plasa Tulcea, a făcut experiență cultivând de o cam dată două hectare; astăzi cu o adîncă satisfacere putem anunța, nu numai că experiența a reușit, dar ea întrece chiar prevederile cele mai optimiste.

Acuma ne e pe deplin dovedit nu numai că bumbacul se poate cultiva în Dobrogea dar ceva mai mult, dă o producțiune mai bogată ca cantitate de cât în alte țări, iar calitatea e cu totul superioară și nu lasă nimic de dorit.

Desimea plantației, înălțimea arbustului, numărul capsulelor și cantitatea produsă de fie-care capsulă, întrec cu mult producțiunea țărilor de origină: India, Egiptul, Turcacia, etc. Nu toate semintele însă dau același rezultat.

Sămînța din Egipt și Siria n'a dat rezultate satisfăcătoare.

Cea din Turcacia a reușit, iar cea din India a dat rezultate într'adevăr uimitoare, căci a dat o recoltă aproape cu 30% superioară celei din țara de origină.

Să sperăm că exemplul d-lui Comănescu nu va fi pierdut și că marii agricultori cari sunt datorii a da pildă, se vor grăbi a introduce această cultură în țarile lor, ceea-ce de alt-fel au făcut deja doi trei simpli săteni din Agi-ghiol.

In acest scop credem că ar fi bine ca atât sta-

tul cât și județul să dea o mică primă pentru încurajarea acelor care vor voi să întreprindă această cultură și ceea-ce ar fi încă mai bine, să aducă și să împartă țeranilor, de prin locurile cari sunt mai bune pentru această cultură, sămînță bună de bum-bac din India precum și instrucțiunile necesare. Acest lucru nu costă cine scie ce, iar rezultatele la care suntem în drept să ne așteptăm sunt nespuse de mari.

Cronica agricolă și economică.

Cei mai mulți agricultori s'au întreat și cu drept cuvint. Nu cum-vă au venit la anul 1897?

Acel an de tristă memorie în istoria agriculturii noastre. După acest an, nenorocit pentru producțiunea agricolă, scim că a urmat anul 1899, care a dat rezultate și mai dăunătoare chiar decât anul 1897. Acești 2 ani ne-au aruncat înapoi progresul nostru economic cu cel puțin 20 de ani.

Lucrul se explică: am gândit că totul va merge numai spre bine, din care cauză am cheltuit întreit, fără ca să se facă ceva și pentru îmbunătățirile agricole, lăsate la voia întâmplării, de cei mari ca și de cei mici. Totul s'a făcut pentru un lux ruinator și nici de cum pentru un lux roditor la producțiunea agricolă și economică a țerei, la ridicarea satelor ca parte morală și materială. Totul pentru unii și nimic pentru alții.

Stamba, și alte țesături străine au înlocuit de multe la sate, trainicile țesături de cânepă și in; iar în cât privesce luxul la marea agricultură, trebuie considerat din toate punctele de vedere ca dușman, pentru-că el a ruinat agricultura și pe agricultori, și cu toate acestea luxul s'a făcut și se face, și el trebuie plătit cu produsul pământului.

Deci la noi economia s'a bazat și se mai bazează pe luxul ce îl pot vedea ochii, iar nu pe luxul ce poate îmbunătăți pământul, și care poate încăpea în punga ascunsă pe fundul unei lădițe lucrute și acestea de meseriașii din Brașov, sau într'o casă de fier, lucrată la Londra sau la Viena. Și ne plângem de crasă economică când deci de mii de lucrători străini agricolii vin în țara noastră, spre a găsi de lucru la câmp, pe când meseriașii noștri, cari ar pute înlocui multe din aceste brațe străine, dic că n'au ce lucra. Oare este lucru necuviincios din partea unui zidar, să cultive dimpreună cu altul zarzavatură în locul grădinarului bulgar? Iar un altul de meserie timplar, să vîndă castraveți sau alte zarzavatură pe stradele Bucureștiului? Eu cred că nu! Din contră, când un meseriaș nu poate câștiga în meseria lui, din cauză că nu găsește de lucru, pentru el este și trebuie să considere de onoare, căutând a lucra în altă direcțiune, spre a-și pute câștiga în mod cinstit pâinea zilnică pentru el și familia lui, de cât să stea săptămâna totă, fără să câștige cel puțin un ban pe zi. Deși

vede cum grădinarul bulgar și alți muncitori agricoli străini, aduși din Bucovina etc., câștigă bani și numai bani. Nu e așa greu a lăsa barda și mistria în schimbul sapei și a secerei, a cösei, greblei, etc. Cu aceste instrumente agricole nu se poate lucra de cât atunci când la mijloc nu este bună-voință din partea cui-vă. Deci ori-ce meserie schimbată în altă direcțiune, ușor de înțeles și ușor de lucrat, nu poate să aducă decât bine în domeniul economic al familiei și al țării în general.

Pot să dic atât, că neobosita «Albină» caută mierea nu numai în florile plantelor aromatice, ci și în florile plantelor otrăvitoare, ca tutunul, mătrăguna și altele de felul acestora. În cazul acesta «Albina», fără voia ei, contribuie la reînnoirea și întărirea plantelor slabe. Cum *Petru cel mare al Rusiei*, a lucrat cu barda, etc., alături de cel din urmă lucrător, și meseriașilor noștri să le fie rușine, a se familiarisa cu lucrările câmpului, când n'au de lucru la zidărie, timplărie etc. Dar lipsa multe învață pe un om, căruia nu-i este lene a-și aplica munca brațelor la tot ce poate să-i aducă vr-eun câștig, pentru el și familia lui.

Dar, să trec și la suferințele agricultorilor a căror muncă și capital pus la cultura pământului, erau aproape a-l pierde, din cauza ploilor prea mari și prea dese, ce au căzut în totă țera de pe la 21 Maiu până la 8 Iulie

Aceste ploii au făcut ca lanuri întinse de porumb să nu potă fi săpate, așa că recolta acestor lanuri va fi dacă nu pierdută cel puțin slabă.

Același rău l'a suferit sfecelele și liveștile naturale și artificiale, cele-lalte semănături ca grâul, orzul și chiar a secarei, în unele localități lasă mult de dorit, atât ca calitate cât și ca cantitate.

În unele localități grâul secerat, din cauza prea multor ploii, a încoțit în snopi, iar fânul cosit a putredit pe pământ. În urma acestor ploii, singur semănăturile de porumb, lucrate la timp, promit o recoltă mare, după cum se găsește astăzi.

Deci în anul acesta ne găsim aproape în aceeași împrejurare în care ne-am găsit în anul 1897, cu deosebire că în acel an ploile au început din Aprilie și au încetat prin luna Iunie, pe când în anul acesta a început prin Maiu și pe la 6 Iulie au început a se mai împuțina. Tot din cauza ploilor prea multe, «mana» o bôlă atât de periculoasă pentru producțiunea viilor, și-a făcut apariția. După un rău vine altul și mai mare. Toți agricultorii credeau pe la începutul primăverii acestui an, că are să fie un an roditor și producțiunea recoltelor îi va scăpa de multe neajunsuri, și nu mai aceia cari stau de vorbă cu agricultorii, și cari au cutreerat unele județe ale țării pe timpul seceratului, își pot da mai bine socotela de răul ce a suferit agricultura noastră din cauza ploilor și a grindinei. Unde mai punem că în județul Dorohoiu, nisce viermi mănâncă tot ce găsește în drumul lor, plantele sălbatică ca și semănăturile de porumb și sfeclă, pe cari le-au prăpădit pe suprafețe destul de mari.

Un lucru este de plâns la agricultorii din Muntenia, că semăna grâu după grâu, ceea-ce nu se face de loc în Moldova, sau foarte rar de unii agricultori. În anul acesta ca și în alți ani s'a putut vedea și chiar se vede în Muntenia, cum stau clăile de grâu pe câmp și printre ele se face ogor (se ară) pentru semănătură grâului de tōmnă. Acest mod de cultură este aproape sălbatic, pentru-că sărăcesce peste măsură pământul, în cât nici odată nu

ne putem aștepta la o bună recoltă, chiar în anii cei mai buni. Chiar dacă agricultorii noștri ar întrebuița gunoiul la îngrășatul pământului, sau îngrășămintele chimice, după cum le întrebuițază unii agricultori din Moldova, chiar în cazul acesta știința, ca și practica rutinată agricolă, nu iartă o astfel de cultură greșită din punct de vedere economic.

*Mai bine mai puțin și mai bun, decât mult și de rea calitate
Acosta este adevărata basă a industriei agricole în toate țările.*

V. S. Moga.

Cronica Săptămânii.

În zilele de 1, 2 și 3 Iulie c., s'a ținut în Capitală al doilea congres al corpului didactic primar. Înainte de deschidere s'a oficiat la Mitropolie un *Te-Deum*, la care au fost față peste 800 de congresiști.

Congresul s'a ocupat anul acesta cu cestiunea învățămîntului profesional și și-a ținut ședințele în marea sală a Ateneului Român.

Au luat parte la însemnatele discuțiuni urmate: d-nii miniștri Haret, Misir, Aurelian; d-nii I. Kalinderu, Lupu-Antonescu, Cosăcescu, Nic. Ionescu, Crist. Negoescu și mulți alții; iar dintre membrii corpului didactic primar acei cari au luat cuvîntul asupra chestiunii puse, au fost: d-l Popovici-Tașcă, raportorul comitetului congresului, a vorbit despre economia națională, făcînd istoricul industriei și comerțului român, și insistînd asupra trebuinței învățămîntului profesional; d-l C. Teodorescu (București), pe lângă propunerile făcute asupra organizării învățămîntului profesional, vorbește și despre neajunsurile școlii rurale și suferințele învățătorilor; d-l Crăiniceanu, Cuza-Vodă (Roman), cere întemeierea unei gospodării raționale prin mijlocirea școlii rurale; d-l I. Popescu, Știrbei (Romanați), care vorbește despre o educațiune școlară prin munca manuală. Acosta la oraș va constă din meserii; iar la sat din industrii rurale și agricultură; d-na Barcan, (București), vorbește despre lucrul manual la sat prin învățătore și despre menținerea portului țăranesc, făcut din țesături naționale; d-l Cosăcescu, cere organizarea învățămîntului primar în așa fel ca acesta să folosească vieții practice a sătenui, înființare de școli profesionale în centrele mai populate și prin orașe, de prăvălii unde să se vîndă obiectele lucrate în com. rurale; expoziții, conferințe și maeștri ambulanți; o revistă care să trateze numai despre cestiuni privitoare la profesiuni. D-l Salviu, cere reducerea cursului șc. rurale la 4 ani, înființarea unui curs de 2 ani de aplicații practice, atât la oraș cât și la sat; d-l P. Arsenescu, arată că direcțiunea profesională ce se va da școlarilor, după legea actuală va influența în bine asupra stării noastre economice; d-l Ionescu Pașcanu, cere reorganizarea agriculturii, ca îndeletnicire de căpetenie precum și gospodărie model pe la sate; d-l G. Scrabă, cere reducerea programelor la strictul necesar și înlocuirea unor cunoștințe cu părți practice, cari îndrumază pe elevi spre învățămîntul profesional; d-l G. Adamescu, susține grădina și atelierul școlii primare; d-l Voiculescu (Ilfov), cere ca în școala primară să se predea lucrul manual din punctul de vedere pedagogic; apoi cere grădina școlară și fermă model a învățăto-

rului; d-l Ciocârlie, cere ca școlă să fie împărțită în 2 secțiuni: pedagogică și profesională, lucrând cu elevii rind pe rind în aceste secții. Preotul I. Diaconescu dorește ca să se asigure desfacerea produselor lucrate în atelierele școlare, precum și trimiterea învățătorilor pe la mânăstiri pentru învățarea facerii stofelor de haine.

În ultima zi congresul aprobă următoarele hotărâri, desiderate luate de comisiunea, care a studiat propunerile depuse pe biuroū:

Școlă primară să pregătască pe școlarii pentru învățămîntul profesional, simplificându-se programul școlii rurale și urbane și introducându-se cunoscințele practice. Scopul lucrului manual în școlile primare trebuie privit din punct de vedere pedagogic.

Pe lângă fie-care școlă primară se va înființa o grădină școlară sau un atelier. Grădina școlii va fi o pepinieră de pomi roditori și de cultura tuturor legumelor și a altor plante necesare gospodăriei țeranului. Atelierul școlii să aibă de scop în prima linie d'a da copiilor abilitatea manuală și apoi a pregăti pe absolvenți ca să-și facă singuri obiectele absolut necesare gospodăriei țărănești.

Școlile profesionale vor fi agricole-industriale și industriale-comerciale.

Aceste școle vor fi organizate potrivit cu nevoile țării pe regiuni și localități.

Pe lângă școlile profesionale pentru dezvoltarea cunoscințelor practice să se înființeze în fie-care sat o gospodărie țărănească model, prin îngrijirea învățătorului, preotului și a unui absolvent de școlă agricolă.

Să se țină în fie-care an expozițiuni agricole pe plăși și județe, dând premii în bani pentru încurajarea celor ce vor expune produsele agricole mai bune.

Se se înființeze concursuri pentru îngrijirea și creșterea vitelor în fie-care județ, dând premii acelor ce vor prezenta animalele cele mai bune și frumoase.

Să se înființeze în sate ateliere de țesături țărănești ale căror produse să fie întrebuințate de stat, județ și comună.

Aceste ateliere să fie conduse de absolvenții școlilor profesionale, până când se va forma o sătencă care să conducă singură atelierul.

Se va înființa în Bucuresci o societate pe acțiuni, cu secțiuni în fie-care județ, cu scop de a se forma un capital cu care să se înființeze bazine unde să se vîndă produsele lucrate în țară de absolvenții școlilor primare și profesionale.

Congresul s'a încheiat cu o excursiune la Mânăstirea Dêlului de lângă Tîrgoviște.

În cinstea congresiștilor s'a dat la Ateneu o serbare școlară, care a isbutit de minune, și care a putut sluji de model tuturor institutorilor și învățătorilor noștri. S'a executat între altele bucățile:

Meseriașii români de elevii școlii froebeliane, condusă de d-na Némțu, în aplausele celor de față; *La vîntore* (piesă de G. D. Scraba), *Hora Unirii*, *Deșteptarea României*, *La răsboi*, *Curcanii*, *Plecarea oștirii pe câmpiile Buzăului* (de Nenițescu), sub conducerea d-lui institutor G. D. Scraba, care a fost viu aplaudat; *jocurile naționale Romanul și Banul mărăcine*, admirabil execu-

tate de elevii d-lui institutor G. Antonescu; *O șeșetóre la țară*, cu lucru manual, coruri, cântece din voce și frunză, horă, organizată de învățători și institutori. Șeșetóreă a plăcut de asemenea foarte mult; *Scene de cazarmă*, executate minunat de bine de elevii școlei din Cocioac (Ilfov), sub conducerea d-lui învățator Timotescu.

Pe Calea Victoriei s'a organizat și o expozițiune cu lucruri manuale, foarte bine lucrate, de d-nii învățători și de elevii acestora.

— D-l G. Onișor a fost numit director al școlei de învățători și institutori din Bêrlad, în locul d-lui V. Borgovan, demisionat.

Românii din Bucovina își afirmă cu tărie dreptul lor. D-l deputat, cavalerul de Flondor, a apărut în dietă dreptul lor de a purta tricolorul românesc. Mulțumită stăruinței deputaților români, dieta a admis înființarea unui gimnasiu român la Câmpulung și a unui inspectorat român.

— Din Constantinopol se telegrafiază că, s'a u i vit acolo 7 casuri de ciu m ă.

— După scirile sosite, griul, cu tôte ploile cădute ȃilele acesteia, nu e încă compromis. El e legat în snopi și ploile n'a u pătruns, de cât în snopiile de d'asupra și pe cei de la p ămînt.

Dacă vremea se va îndreptă și nu va mai plouă vre-o câte-va ȃile, griul va fi scăpat cu totul și ne va da o producțiune din cele mai îmbelșugate.

— Se depeșeză, că consiliul de ministrii al Angliei a hotărât să iea m ăsurî energice spre a termina r ășboiul sud-african.

Generalul Kitchener a fost împuternicit să comfisce bunurile boerilor luptători și să spânzure pe șefii Boeri cari se bat în mod neregulat.

La începutul t ămnei se vor trimite în Africa alți 70 de mîi de soldați englezi.

Cu tôte astea, Boerii adăpostiți prin munți deși duc un trai rău, vor mai put ă susține lupta încă multă vreme înapotriva năvălitorilor.

Intr'una din luptele date, a căd ăut mort și fiul generalului boer Bota.

CONFERINȚE POPULARE

În ȃia de 27 Mai u c., Cercul cultural No. 17, din jud. Ilfov, a ținut în sal ănele școlei din Domnesci u-Călt ăna, acel județ, dou ă conferințe populare, la care a asistat, pe lângă mulți locuitori ai comunei respective, toți primarii, notarii și consilierii comunelor ce aparțin cercului No. 17, conform ordinului dat de tînerul sub-prefect al pl. Sabar, d-l C. Muscel ănu.

D-l Ștefan Georgescu, învățator local, a tratat despre «Grădinarie;» iar d-l Al. P ărvulescu, învăț. com. Ciorog ărla, a tratat despre «Alcoolism,» țin ănd timp de o oră și jum. încordată atențiunea publicului prin instructiva și hazlia sa conferință.

Un asistent, cititor al Albinei.

Valea Dâmbovicioara.

DE LA SATE

Duminecă, 6 Maiu, in comuna Foltesci, din jud. Covurlui, s'a ținut o frumoasă ședătoare populară in localul școlei, sub conducerea învățătorului Petru Brașovenu. Ședătoarea s'a început la orele 9 a. m. cu următorul program:

Christos a înviat. Trăiască regele. D-l Petru C. Brașovenu, dirigintele școlei, vorbește despre Religione și Biserică. Cântec de primă-vară. „Ce face beția“ „Hora lui Moș Dima“. Preotul Nicolae Zugravu vorbește despre Școlă și folosul ei. Cântec de Maiu. Veți de tine!. Veți de tine!. poezie recitată de elevul Șerban I. Nicolae. Ca un glob de aur, cântat de elevii și elevele școlei. D-șora Olimpia Arghirescu de la Bănăsa-Covurlui vorbește despre educația copiilor cu așa meșteșug, in cât a făcut pe sătencă să asculte cu drag. Din Carpați, cântat de elevii și elevele școlei. „De necaz“ teatru sătesc de Th. D. Speranță, jucată de elevii școlei. Hora lui Moș Dima, cântată de elevii și elevele școlei. Tot pe-a lui a fost, poezie recitată de elevul Zisu D. Gheorghe. Oștenul Român, cântat pe două voci de elevii și elevele școlei. Nicușor și Anicuța, (dialog) convorbiri între elevul Șerban I. Nicolae și eleva Brașovenu P. Ana din cl. II și termină convorbirea printr'un cântec «Ca o di de primă-vară» (cântat de ambii pe două voci: eleva pe vocea I și elevul pe vocea II). Convorbire despre bine și rău; (dialog) între elevii Zugravu N. Atanasie și Zugravu N. Nicolae. D-l Invățător Arghirescu de la Bănăsa vorbește despre Școlă și Biserică. Omul nemulțumit, poezie recitată de elevul Șerban I. Nicolae. Revedere. (Codrule, Codruțule), cântat pe două voci de elevii și elevele școlei. Care-i țara ta Române? poezie recitată de elevul Covaci Jani. Rușinea rău înțelășă, (dialog) între elevele: Chicuș N. Domnica și Drosan S. Paraschiva. Dragă Albiniță, cântat de elevii și elevele școlei. Dar tu ce faci, poezie recitată de doi elevi: Zugravu N. Atanasie și Zugravu N. Nicolae. Hora ostașilor Români, cântată pe 3 voci de elevii și elevele școlei. Țiganul la pepeni verzi, poezie recitată de doi elevi: Zugravu N. Atanasie și Șerban I. Nicolae. Pantaloni, poezie recitată de elevul Zisu D. Gheorghe. Cântec de Tômna, cântat de elevii și elevele de școlei. Țăranul și pescarul, poezie recitată de elevul Rachieru N. Constantin. D-l Albotenu dirigintele școlei din Măstăcani, vorbește mulțumind d-lui P. Brașovenu pentru zelul ce a depus, ca „Ședătoarea“ să aibă o reușită desăvârșită, iar pe de alta mulțimesce persoanelor cari au avut plăcerea de a asistă la o asemenea serbare populară. Mulți ani, cântat de elevii și elevele școlei pe trei voci. Trăiască Regele, cântat de elevii și elevele școlei pe două voci și Marșul anului 1848, cântat de elevii și elevele școlei.

La orele 12 punct festivitatea școlei se termină, plecând cu toții veseli și mulțumiți până'n suflet de felul, cum d-l diriginte al școlei Petru Brașovenu. singur a știut să organizeze această intrunire, dându-i un adevărat caracter de Ședătoare populară

Atât localul de școlă cât și sălile de clasă erau frumos împodobite pentru serbare.

Un asistent din Galați.

MULȚUMIRI

D-l C. Prejbeanu, proprietarul moșiei Sălcuta (Dolj), a dăruit școlei din com. Panaghia un stup sistematic cu albine, in valoare de 25 lei.

Învățătorul și elevii îi aduc mulțumiri căldurose.

In localul școlei din comuna Virfurile (Dâmbovița), in sera zilei de 21 Maiu trecut, a avut loc un bal, dat prin stăruința preotului Constantin Virfurianu, in folosul școlei și al elevilor săraci. Cu această ocaziune, pe lângă stăruința și munca depusă, a bine-voit a plăti imprimatul bițetelor de bal și parte din lăutari cu suma de 27 lei. In tot-deauna școlă a aflat in sfînția-sa un sprijin puternic.

In numele școlei, aduc mulțumirile mele părintelui Virforianu, pentru interesul ce poartă școlei.

Alexandrina Constantinescu.

Învățătoare.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățături în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*. Const. Alimăneșleanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Vernescu Marin, (Barcă), lei 1; Predeanu Petre, (Mischii), lei 1; Marineanu Vasile, (Mărșeani), lei 1; Bogdan Nicolae, (Nedeia), lei 1; Mirescu Ștefan, (Bacoviciov), lei 1; Constantinescu Ion, (Horezu-Poenari), lei 1; Trănculescu Gh., (Afumați), lei 1; Rădulescu Ion, (Risipiți), lei 1; Florescu Gh., (Filiași-Balta), lei 1; Georgescu F., (Ciuperceni-Noi), lei 1; Bălășescu G. G., (Carpeni), lei 1; Georgescu Th., (Comanii-Golenți), lei 1; Simionescu Ștef., (Bistret), lei 1; Georgescu N., (Gângiova), lei 1; Călinescu Ion, (Bechet), lei 1; Papinescu N., (Bucovêt), lei 1; Popescu N. (Motoci), lei 1; Șerbănescu Ilie, (Malăesci), lei 1; Popescu N., (Piscu), lei 1; Băleanu Oprea, (Piscu-Noi), lei 1; Panoghianu I., (Lopotu), lei 1; Vladimirescu C., (Mierea-Birnic), lei 1; Marian Ilie, (Tunar), lei 1; Greblescu M. C-tin, (Măceșii de jos), lei 1; Popa N. Florea, (Siliștea-Crucii), lei 1; Păunescu P. Ștef., (Floresci), lei 1; Virgiliu C. Ilie, (Ceret), lei 1; Ionescu Barbu, (Urzicuța), lei 1; Ducea-Georgescu Ștef. (Ciuperceni-Vechi), lei 1; Becu M., (Băilesc), lei 1; Popescu I. Oprea învăț., (Drănic), lei 1; Deliu P. Vasile învăț., (Cetate), lei 1; Presbiterianu N., (Corlate), lei 1; Nicolaescu D., (Slăvuța), lei 1; Firanescu M., (Giubega), lei 1; Nicolaescu D., (Cernătesci), lei 1; Mihăilescu M., (Băilesc), lei 1; Combiescu Petre, (Gângiova), lei 1; Crețeanu George, (Pleşani), lei 1, Demetrescu Grigore, (Predesci), lei 1; Constantinescu D., (Plenița), lei 1; Georgescu Ion, (Dolj), lei 1; Enătescu D-tru, (Orodelu), lei 1; Petrescu Ion, (Stoina), lei 1; Ianculescu Iosif, (Cârcea), lei 1; Crăciunescu Ion

(Desa), lei 1; Simniceanu Ion, (Simnicu), lei 1; Pavulescu Alex., (Zeica), lei 1; Popescu Ion, (Almajiu), lei 1; Mirescu Anastasie, (Salcuta-Ploporii), lei 1; Florescu Alex. (Rudari), lei 1; Marinescu C., (Barca), lei 1; Popescu G., (Intorsura), lei 1; Vulcancescu Elena, (Pelesci), lei 1; Petrescu Const., (T.- Magurele), lei 1; Riga Th., (T.-Magurele), lei 2; Popescu R., (T.-Magurele), lei 1; Popescu S., (Saceni), lei 1; Voiculescu C., (Viişora), lei 1; Mihăilescu Th., (Tecuciu), lei 1; Mirea I., (Urleni), lei 1; Petrescu G., (Tufeni), lei 1; Popescu Ion, (Mărzăceni), lei 1; Danet N., (Merişani), lei 1; Ionescu Dobre preot, (Miroşi), lei 1; Gregorian C., (Ciocesci-Mândra), lei 1; Moncia Sofia, (T.-Magurele), lei 2; Mazarini A. preot, (Roşiori), lei 2; Penescu T. N., (Roşii de Vede), lei 2; Gheorghiu Sevastia, (Putineiu), lei 1; Georgescu Ecaterina, (T.-Magurele), lei 2; Stănescu D. preot, (Năsturel), lei 1; Ioanin Matilda, (Alexandria), lei 2; Scurtz Agatia, (Conţeşti), lei 1; Iliescu Eugenia, (Ţigănesci), lei 1; Florescu Matilda, (T.-Magurele), lei 2; Nicolescu Const., (Bănăsa), lei 1; Mihaiu C. preot, (Vodă-Carol), lei 1; Giuvelic Nicolae învăţ., (Ţighilesci), lei 1; Giuvelic I. plugar, (Ţibănesci), lei 1; Fundenianu M. Paraschiv elev, (Bucuresci), lei 2; Papadopol Maria învăţătoare, (Crovu), lei 1; Sachelarie M. Cont., (Crovu), lei 1; Pătraşcu V. învăţator, (Crovu), lei 1; Niţă Voicu primar, (Crovu), lei 1; Niculescu Mincă perceptor, (Crovu), lei 1; Niculescu Nicolae şef de garnisonă, (Crovu), lei 1; Năstăsescu Radu notar, (Crovu), lei 1; Nicolescu D. G. avocat, (Bucuresci), lei 4; Popescu Mihail profesor, (Bucuresci), lei 12; Niger Rădulescu N., (Bucuresci), lei 6; Suciū Petre, (Bucuresci), lei 1; Angelescu D. econ., (C. de Argeş), lei 3; Meşederu Eugen, (Bucuresci), lei 5; Filiti Gheorghe, (Bucuresci), lei 2; Grigores Ch., (Bucuresci), lei 2; Ghimpeţeanu C., (Slatina), lei 2; Ploestenu Nifon, (Bucuresci), lei 5; Dafinescu C., (Roman), lei 3; Sachelarie Enescu I., (Dorohoiu), lei 2; Nicolaescu Ştef. protoereu (T.-Jiu), lei 2; Dumitriu N., (Const., (Bucuresci), lei 3; Predeanu V., (Argeş), lei 4; Popescu Stelian (Argeş), lei 4; Stănescu D-tru, (Bucuresci), lei 2; Cetăţenu C., (Bucuresci), lei 2; Eftimescu Ştef., (Bucuresci), lei 2; Demetrescu Const. preot, (Bucuresci), lei 2; Tacian Marin preot, (Bucuresci), lei 2; Dragomirescu N. diacon, (Bucuresci), lei 2; Ştefănescu N., (Bucuresci), lei 2; Caşu Ştefan, (Tutova), lei 1; Danca Ion, (Tutova), lei 1; Sona Aureliu, (Tutova), lei 1; Gheorghiu Maria, (Tutova), lei 1; Balmuş V. Ion, (Tutova), lei 1; Basile Haram, (Tutova), lei 1; Muntenu F. Gr. învăţ., (Tutova), lei 1; Dragu C Ion preot, (Tutova), lei 1; Modiga Atanasie, (Tutova), lei 1; Popovici Theodor, (Tutova), lei 1; Stratulat I., (Tutova), lei 1; Perianu R. Gr., (Tutova), lei 1; Cioban Th., (Tutova), lei 1; Sârbu D-tru, (Covurlui), lei 1; Vasiliu Irimia, (Stâncăşani) lei 1; Blănariu Const., (Tutova), lei 1; Stratulat A. Gh., (Tutova), lei 1; Mihăilescu N., (Tutova), lei 1; Caşu Ion, (Tutova), lei 1; Donca L., (Tutova), lei 1; Vasiliu Gh. preot, (Tutova), lei 1; Sava Ştef., (Tutova), lei 1; Halittă M. S. profesor, (Galaţi), lei 10; Frăţilă A., (Galaţi), lei 6; Densuşeanu Alex., (Galaţi), lei 6; Barca Gabriel, (Galaţi), lei 6. Teodorescu T., (Galaţi), lei 3; Myler A., (Galaţi), lei 3; Paşcan E., (Galaţi), lei 3; Tatovicu V. Ştef., (Galaţi), lei 2; Papadopol A., (Galaţi), lei 2; Pastia Mihaiu, (Galaţi), lei 3; Ştefănescu Ştefan, lei 2; Cirea Elisa, (Galaţi), lei 3; Stavrot Caterina, (Galaţi), lei 3.

(Va urma în No. viitor.)

„DACIA-ROMANIA“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE IN BUCURESCI

Asociațiunii mutuale de supraviețuire. Impărțirea averii a grupei anului 1901.

„ROMANIA“

Avem onóre a încunoscianța pe d-nii interesați ai grupei care expiră la 1 Iulie 1901 st. n., că averea acestei grupe se va împărți cu începere de la 1 Noembrie a anului 1901 st. v. între membrii în drept.

În conformitate cu condițiunile generale imprimate pe polițele d-lor, d-nii contractanți înscrși în această grupă, sînt invitați d'a trimite fără întârziere, prin scrisóre recomandată, Direcțiunii generale a Societății „Dacia-România” în Bucuresci următoarele acte:

1. Actul prin care să se constate etatea asiguratului (adecă actul de botez sau de nascere, sau un extract din registrele stărel civile pentru constatatea etăței, legalizat de autoritate respectivă, ori deposițiunea a 5 martori înaintea Tribunalului, conform art. 33 din Codul Civil).

2. Un certificat de viață prin care să se constate că asiguratul a fost în viață la 1 Iulie 1901 st. n. sau un act de deces în cas când asiguratul va fi încetat din viață după ziua de 1 Iulie 1901 st. n.

Sub-semnata direcțiune generală atrage cu deosebire atențiunea membrilor acestei grupe, că sus-menționatele documente trebuie să i se trimită cel mai târziu în termen de trei luni, adecă să fie depuse societății până la 30 Septembrie 1901 st. n., cunoscënd că acei cari nu vor fi trimis de loc acele documente justificative sau cari nu le vor fi trimis complet și în regulă, vor perde în conformitate cu condițiunile contractului, ori-ce drept, fiind-că în ziua de 1 Octomvrie st. n., numai pe baza documentelor depuse se va constata numărul asiguraților acestei grupe spre a se putea imediat începe calculul părții ce se cuvine fie-căruia din membrii pătrași.

Este decî interesul tutulor d-lor asigurați ai acestei grupe d'a trimite actele lor sus-menționate cât mai curând posibil pentru că, dacă unul sau altul din acele acte n'ar fi în conformitate cu condițiunile generale, să aibă timp să le rectifice sau să le facă din nou.

Direcțiunea generală a societății
„DACIA-ROMANIA“

Bucuresci, 1 Iulie st. noi 1901.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin

LA TOATE SEZOANELE

Bucuresci, Calea Victoriei 27, lingă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

» » facon Klappe, 15,95

» » pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95

» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95

» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » beseturi, 14,95, 13,95

» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95

» » nasturi, 14,95, 13,95

» » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

» » franțuzesc, 12,95

» color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

» piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

» » High-Liffe, 16,95

» color. 12,95, 11,95, 10,95

» » High-Liffe, 15,95, 14,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băeți, fete și copii

Pentru băeți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

» fete 6,95, 5,95, 4,95

» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Nu mai la tóte sezónele se póte găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magasinul la tóte Sezónele lingă Poliția Bucuresci, Calea Victoriei 27, Bucuresci

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistelor vor avéun scádémint de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.